

APOSTOLUL

CURIERUL ARHIEPISCOPIEI ORTODOXE ROMÂNE DIN BUCUREȘTI

REDACȚIA :
Arhiepiscopia Bucureștilor
Secția culturală

APARE DE DOUĂ ORI PE LUNĂ
ABONAMENTUL :
Pentru preoți, diaconi și instituții 150 lei pe an;
pentru cântăreți și paracliseri 100 lei.

ADMINISTRAȚIA :
Arhiepiscopia Bucureștilor
Secția economică

C U V Â N T A R E A

I. P. SF. PATRIARH MIRON, PRIVITOARE LA CERCETAȘII ROMÂNIEI,
ȚINUTĂ LA 2 FEBRUARIE 1934.

Domnilor Comandanți, Iubiți Cercetași și Cercetașe!

Adâncă convingere a tuturor, celor ce voiesc să asigure viitorul țării și binele neamului este, că tinerii noilor generații de cetățeni și mai ales de intelectuali trebuiesc nu numai instruiți în școale,

ca să-și adune cât mai multe cunoștințe generale și de specialitate,

ca să se deprindă cu toate nevoile vieții, fortificându-se pentru a birui înșiși greutățile ivite,

ci tinerii mai ales trebuiesc educați spre idealuri. Iară cea mai temeinică educație este numai aceea, care se face în spirit religios și bisericesc.

Pedagogia creștină are la baza ei preceptele cele mai superioare, mai nobile, mai altruiste, mai ideale, mai pline de iubire și de sacrificiu pentru binele obștesc. Numai pe aceste căi vor ajunge tinerii a deveni elemente productive și de folos în ordinea socială și de stat; iară fără această educație vor deveni mulți elemente distructive și niște rătăciți.

Examinând din acest punct de vedere instituțiunile noastre de cultivare a tineretului, m'am oprit la „Asociația Cercetași-

lor“; și — cercetând activitatea ei, programul de lucru și luând informațiuni precise dela conducătorii ei — cu plăcere am constatat, că principiile, ce stau la temelie dezvoltării cercetașilor, sunt cele mai bine alese întru a complecta cultura din școale cu celelalte îndeletniciri fizice și educative pentru viață, ca tânărul să intre în viața socială deplin și armonic format.

Aceste principii merită a fi rezumate și generalizate, pentru orientarea părinților și a celor ce se interesează de ceea ce un neam are mai scump: tineretul.

1. Cercetășia întărește prin exercițiile sale fizice în aer liber organismul, mijlocind, ca puterile trupești și sufletești ale tinerilor să se desvolte în mod armonic, iar nu unilateral, numai unele în contul altora, dând neamului o generație sănătoasă, cu voie de viață.

2. Cercetășia prin programul ei practic — de lucrări în aer liber și privitoare la toate trebuințele din viața de toate zilele — desvoltă și întreține în tineret spiritul de observație, de inițiativă, curajul, încrederea în puterile proprii, o orientare sigură în

complexul nevoilor sociale; și prin aceasta pune baza unui optimism de viață sănătoasă și mulțumită.

3. Cercetășia face un bun serviciu apărării naționale prin deprinderea copiilor cu excursiuni, turism, recunoașteri, semnali-zări, improvizarea de mijloace de adăpost și de trai, petrecerea în corturi pe vreme bună sau rea, pregătirea de hrană, călătorii pentru cunoașterea țării și a altor ținuturi, etc.

4. Cercetășia oferă școlii cel mai mare concurs pentru deprinderea copiilor cu ordinea și disciplina în viața socială, căci cercetășii activează cu diferite atribuții: de șefi, subșefi, administratori, conducători, executatori, etc.; deci îi deprinde și cu porunca și cu ascultarea, cum trebuie să fie în viață.

5. Cercetășia oferă și familiei cea mai bună colaborare educativă, obicinuind copiii cu traiul în aer liber și în același timp ferindu-i de purtări rele și de ispitele periculoase din afară și de intrarea în tovărășia unor rău-crescuți. Și se știe, că societatea rea a dus pe mulți la pierzare.

6. Cercetășia desvoltă și cultivă conștiința de viață colectivă voluntară cu toată organizația necesară a asigura bunul mers al acestei vieți și realizarea scopului urmărit, al binelui obștesc. Felurite întâmplări, incidente etc., dau cercetășilor zilnic ocazia a practica camaraderia, oțelirea caracterului, ajutorarea reciprocă, a-și forma în suflet și a exercita sentimentele de iubire a deaproapelui și de altruism.

7. Astfel cercetășia e mult superioară educației fizice, unde desvoltarea unilaterală a puterilor trupești cu toate ramificațiunile ei, poate ușor degenera într'o forță brută și în dreptul pumnului. Pe când cercetășia prin paralelismul, ce ține între educația sufletească, educația voinței și între exercițiile fizice, turism etc., corectează unilaterismul sporturilor fără de nici o altă considerație.

8. Cercetășia depărtează tineretul dela tendința actuală, devenită epidemică, de a trăi pe contul instituțiilor de stat și pe spatele bugetelor publice; căci nici cercetășii, nici comandantii lor nu primesc nimic pentru muncă, îmbrăcăminte și hrană,

procurându-și toate acestea prin propriile mijloace, cum era odată în obiceiurile noastre.

9. Și mai pre sus de toate, cercetășia este și trebuie să fie socotită ca o oaste activă a credinței și a bisericii, căci ea începe și sfârșește programul său prin rugăciune și cântece de slăvire a Domnului; nu lipsește dela biserică în zile de sărbătoare, sau ridică rugăciuni ori unde s'ar găsi în asemenea zile, fixând chiar în legea și programul ei astfel aceste îndatoriri: „Cercetășul crede în Dumnezeu; practică învățăturile bisericii sale; se poartă cu respect față de credința și originea altora și nu face deosebire de clasă socială“.

Iată, D-lor, ce m'a atras pe mine — Patriarhul țării, — să solicit onoarea de a sta astăzi în fruntea acestor sute de Comandanți ai cercetășilor. Aceste principii de pedagogie activistă, în care cercetășia română și-a cristalizat rostul și misiunea sa,—acest crez concis și clar, ne indică imperativa necesitate și îndatorire, că unde e cercetășul român, acolo trebuie se fie și biserică și clerul ei.

Preoții însoțind pe cercetăși în excursiunile lor, trăind cu ei în aer liber, în natură și prinzând iubire pentru ea și făpturile ei, va arăta tinerilor cum în fiecare gândăcel, în fiecare firicel de iarbă, de floare, se vede înțelepciunea divină a Creatorului și puterea lui Dumnezeu, care a întocmit, ca d. e. o plantă să aibă o floare albă, alta roșie, alta albastră, una să producă o semință, un fruct, alta altul cu totul deosebit, deși își suge hrana din același petecuț de pământ. Astfel le vor întări convingerea și credința în Dumnezeu, exclamând la urmă toți cu psalmistul: „Mare ești Doamne și minunate sunt lucrurile mâinilor Tale și nici un cuvânt nu este de ajuns spre lauda minunilor Tale“.

Eu văd în instituțiunea cercetășiei un admirabil mijloc pentru a sădi în sufletul tinerelor generații aceleași virtuți cetățenești,—pe cari le dorește și biserică; deci un colaborator firesc al bisericii, pentru a da neamului generații sănătoase trupește și sufletește, pline de idealism și optimism, de voie pentru muncă și de sacrificii pentru binele obștesc, de buni Români, buni

creștini și buni și disciplinați cetățeni.

Sper deci, că gândul meu și hotărârea mea, aprobată de Sfântul Sinod, de-a pune de acord cu conducătorii cercetașiei la dispoziția cercetașilor noștri de pretutindinea și serviciile clerului bisericii noas-

frumoasa noastră țară, și-au lăsat-o — fiilor și nepoților — ca s'o întărească și ridice la o nouă glorie și afirmare în concertul popoarelor.

Cred, că nu pot încheia cuvântul meu mai potrivit decât reamintind comandan-

Sfințirea bisericii „Mitropolia Vechiă“ din Târgoviște, din toamna anului 1933. Slujba începută în fața bisericii, înainte de înconjurare.

stre, va fi cu plăcere îmbrățișată mai ales de preoții mai tineri, cari cu drag vor alerga, călători și petrece în mijlocul tuturor unităților mari și mici de cercetași, contribuind cu pregătirea lor, sfatul lor, povețele lor, și mai ales cu părinteasca lor iubire și ocrotire la cât mai bună creștere a tineretului nostru în duhul dorit de mării noastre înaintași, cari ne-au creat

șilor și de azi ai cercetașilor, îndemnul dela 1915 al Principelui, astăzi Regele, Carol II: „Vouă vi se încredințează generația de mâne. Voi sunteți chemați a pregăti pe Românii viitorului. S'ar putea spune, că în priceperea Voastră stă soarta și viitorul patriei“. Să dorim Majestății Sale puteri, ca să poată ocroti și aceasta atât de patriotică instituțiune.

PRIN JERTFĂ LA BIRUINȚĂ!

Preotul MIHAIL BULACU

Preoții din Capitală și-au început în ultimul timp seria de conferințe săptămânale, la sala clerului „Ajutorul“, fixându-le în fiecare Marți la ora 6 seara.

Prea Sfințitul *Arhiepiscop Tit Simeodrea* vicarul cultural al Sfintei noastre Mitropolii, a deschis seria acestor conferințe, printr'o cuvântare de adâncă simțire creștinească, animat de cel mai sincer duh de fraternitate pastorală. S'ar putea spune că, n'a fost o cuvântare protocolară, pentru o împrejurare festivă, ci spovedania sinceră a unui Arhiepiscop, dornic de a vedea trăind între frații preoți, acel spirit de iubire și colaborare reciprocă, așa cum repetă Sf. Apostol și evanghelist Ioan, cuvintele Mântuitorului Hristos.

Două tablouri de suflete, sunt înfățișate de P. S. Sa. Tabloul trist și funebru al trecutului, cu atâtea neînțelegeri, invidii și calomnii, cari s'au strecurat în multe suflete de slujitori ai Sf. Altar. Și aceasta pentru că nu s'au cunoscut prin colaborare. Izolarea i-a făcut bănuitori reciproc și satanei nu i-a trebuit prea mult, spre a putea aprinde focul răutății omenești în suflete de păstori. Aceasta s'a putut ușor întâmpla, când Preotul nu s'a putut desbrăca de egoismul său, nu și-a putut înfrânge înclinațiile prea omenești. Așa s'a putut explica, trecerea uneori chiar în viața publică și deci la cunoștința tuturor credincioșilor, a anumitor conflicte, ce puteau fi evitate.

A lipsit adunarea la o laltă a Preoților, discutarea obiectivă a problemelor de interes obștească a chestiunilor de actualitate pastorală și deci și hotărârea de colaborare și ajutorul reciproc la lucrarea evanghelică.

Și aceasta se datorește tocmai faptului că Preoții au uitat cui slujesc, au uitat că implinesc misiunea Celui ce s'a smerit pre Sine mai mult ca oricine altul, că aduc jertfa cea fără de sânge, Acelui ce pre Sine S'a jertfit pentru noi toți.

Preoția cea cu adevărat creștină, ne impune deci jertfirea egoismului nostru, jertfirea a tot

ce este prea omenească, pentru ca jertfa cea fără de sânge, să poată fi adusă cu inima curată și să putem sluji cu adevărat pe Dumnezeu. Fără dragoste între noi, zadarnic se aduc și se fac toate celelalte — cum spune și sfântul Apostol Pavel creștinilor Corinteni.

Biruința misiunii noastre sacerdotale, nu poate să se realizeze, fără jertfirea a tot ce poate fi rău în sufletele noastre. Opera mântuirii de păcatul strămoșesc, începe dela sf. Cruce de pe înălțimea Golgotei, de la jertfa Domnului Iisus, Fiul lui Dumnezeu.

Asemenea opera biruințelor noastre sacerdotale, nu poate începe, decât din momentul jertfirii a tot ce poate fi rău în inimile noastre.

În chipul acesta, ne aflăm la o răscruce a căilor noastre de viață sacerdotală. Trebuie să lăsăm deci în întunecul uitării tabloul sufletesc cel trist al trecutului și să înfiripăm spontan, tabloul sufletesc cel înseninat și curat al viitorului.

Seria conferințelor săptămânale de la „Ajutorul“, ne va da prilejul să ne cunoaștem mai bine, să ne înfrățim mai mult prin contribuția obiectivă, disciplinată și demnă a fiecăruia dintre noi.

Subliniind rezumativ apelul creștinesc al P. S. Tit Simeodrea, care a impresionat în chipul cel mai plăcut, să rugăm cu toții pe Dumnezeu, ca lucrările noastre de colaborare din anul acesta să fie binecuvântate de El prin roade alese.

Dacă străbunii spuneau „per aspera, ad astra“, noi să nu uităm că numai prin jertfă ajungem la biruința finală, a idealului nostru sacerdotal.

Și această biruință creștină a misiunii noastre, va putea fi numai atunci când toți frații Preoți vor putea rosti cu vrednicie și vor răspunde sincer, după tradiționala parolă creștinească în orice lucrare a ortodoxiei noastre:

— „*Hristos în mijlocul nostru!*“

— „*Este și va fi!*“

I S U S.

*E culme de iubire și'mblânzitor de valuri
In suflete sădit-a flori albe de virtuți,
Pâraiele vieții le-a limpezit cristaluri
Ca'n șoaptă 'ncet să curgă printr'ai greșalei
[munți.*

*Pansele, crisanteme și ghiocei de bine,
Ca flori de haruri sfinte în lume a sădit,
Pe cerul omenirii mijit-a zări senine
Și unda'n marea vieții curat a limpezit.*

*Luceafăr de lumină, pe cerul lumii'n umblet,
Ce stropul cel din urmă de bine-a luminat
Și dela El căzut-a și-a picurat în suflet
Și-a ros piatra de granit a negrului păcat.*

*El este mielul blând, al visurilor line,
Din plaiurile 'nalte venit nevinovat,
Și din lumina vie a sferelor divine,
Dumbrăvile vieții prin moarte-a luminat.*

*Din sângele-I fierbinte, crescut-a trandafirii,
Ai mântuirii muguri ce El a'mbobocit,
Flori de mărgăritare pe căile gândirii,
In crângurile vieții prin El a înflorit.*

*Și dacă El prin cruce adus-a reînviere
Și flori ale iubirii, de ce vă mai porniți
Prin mișelii și ură, și cu oțet și fiere,
A doua oară iarăși, de ce-L mai omoriți?!*

Constantin N. Stănescu, Vărăști
Student anul II, Facultatea de Teologie
din București.

DETRACTORII DE ASTĂZI AI NAȚIONALISMULUI ȘI CREȘTINISMULUI

Crunta lovitură dela Sinaia, care a răpus vieața unei personalități politice de mâna întâia și care pe lângă durerea omenească ce ne leagă pe toți și ne strânge inima, a provocat cele mai mari îngrijorări, nu numai pentru soarta unui partid politic, dar pentru însăși soarta țării întregi, este un act care violentează însăși străvechea conformație sufletească a neamului nostru și însăși credința creștină a acestui neam.

Moștenitor al unor alese calități de rasă dela strămoșii săi, poporul nostru s'a distins întotdeauna prin cuminența lui, prin spiritul său împăciuitoare, prietenos și ospitalier și prin cavalerismul său. Nu i-au lipsit niciodată însușirile războinice, dar niciodată nu-l întâlnim în istorie în atitudini de provocator. Cu un simț înalt de dreptate și de echitate, acest popor a prețuit întotdeauna și a respectat vieața și averea celorlalte neamuri între cari a trăit. Dacă a purtat războaie în cari vrednicia sa ostășească a devenit proverbială, apoi aceasta a făcut-o silit de lăcomia vrăjmașilor și călăuzit de același sentiment al dreptului și al dreptății, încălzit și luminat de adâncă sa iubire de moșie și de neam. Poetul nostru Eminescu, în scrisoarea III, caracterizează foarte bine această atitudine pașnică a poporului nostru, dar în același timp gata să primească și războiul dacă i se impune, când pune în gura lui Mircea-cel-Mare, aceste cuvinte, ca răspuns la provocarea lui Baiazid:

*De-o fi una, de-o fi alta, ce e scris și pentru noi,
Bucuroși le-om duce toate, de e pace, de-i război.*

Și mai departe:

Eu? Imi apăr sârăcia și nevoile și neamul!

Ceea ce spunea bătrânul Voevod „atât de simplu după vorbă, după port“, acum atâtea sute de ani în urmă, la fel o spune astăzi ilustrul nostru diplomat d-l N. Titulescu, când afirmă cu toată energia necesară, că noi Rmâni dorim pacea, dar dacă sunt unii cari n'o doresc, noi nu ne temem nici de aceasta.

Naționalismul poporului nostru, nu-i poate desminti firea lui blândă și tolerantă și orice organizație politică naționalistă trebuie să aibă această caracteristică. A pune un accent deosebit pe suveranitatea noastră națională și pe dreptul ce avem de a fi stăpâni pe moșia noastră, pe rosturile noastre politice și economice și a ne cultiva nestingheriți năzuințele și aptitudinile noastre spirituale, este desigur un program naționalist pe care niciun Român nu-l poate refuza. Dar cu condițiunea ca realizarea acestui program să se facă pe căi pașnice, de convingere, de educație și de înfăptuiri proprii pozitive în atâtea ramuri de activitate și printr'o cuminte toleranță față de elementele străine, cari pot fi și ele utile statului nostru. A veni însă cu bâta și cu revolverul și a semăna vrajba și moartea în numele naționalismului și ceea ce este încă și mai dureros, în numele unui naționalism creș-

tin, e tot ce poate fi mai odios pentru conștiința unui bun Român și mai compromițător pentru cauza unor asemenea organizații politice. Dacă în adevăr, acei cari obișnuiau să-și formuleze doctrina și propaganda lor în cuvinte atât de expresive și atât de scumpe inimilor românești, precum de pildă: „Hristos, Regele și Țara“ sau altele ca acestea, în realitate se comportă ca orice comitagii balcanici, *atunci firește, țara aceasta nu are nevoie de asemenea naționaliști.*

Nu știu dacă acei cari fac atâta uz de Creștinism, sunt în adevăr atât de creștini precum se recomandă. Ceea ce însă e absolut sigur, este interesul politic al Creștinismului lor. Ei subordonează Creștinismul naționalismului, inversând ordinea firească a lucrurilor și *fac din Creștinism o chestiune de rasă, cu toate consecințele ei, pe când Creștinismul e în primul rând o chestiune de conștiință umană, mai presus de orice diferențe naturale dintre oameni.* El și îndeosebi, Creștinismul ortodox, nu nesocotește realitatea vie și creatoare a naționalității, dar pleacă mai departe și mai sus, îmbrățișând umanitatea întreagă la sânul aceluiaș Părinte ceresc. Speculând tăria și emotivitatea ideilor și sentimentelor religioase, se pot obține rezultate și în domeniul politic. *Dar bărbatul politic luminat și demn nu poate coborî religiuina la rolul unei simple u-*

nelte de propagandă politică. Pentru că nu acesta e rolul adevărat al Religiuinii. Dacă acest lucru nu poate fi îngăduit unui laic, atunci cum rămâne cu acei preoți, cari fac parte din cunoscutele organizații politice naționaliste, atât de simpliste în ce privește considerentul lor religios?

Noi privim cu uimire la asemenea preoți, dintre cari unii posedă o cultură teologică înaintată și ne întrebăm, cum pot fi ei membri ai unor asemenea organizații politice cari violentează Creștinismul, dărâamându-i temelii Vechiului Testament numai din ură de rasă, cari înlocuiesc crucea Mântuitorului prin Crucea încârligată a Arilor păgâni sau în locul fundamentalei porunci creștine a iubirii, așează sentimentul distrugător al urii pentru motive și interese de rasă și nu se dau înlături de a făptui și crime pentru izbânda lor politică. Cum pot să participe acești preoți la asemenea desfigurare atât a Românilor nostru cel adevărat, cât și a Creștinismului însuși?

Sunt chestiuni cari trebuie clarificate odată și pentru totdeauna și firește, nu suntem nici noi bucuroși că pentru clarificarea lor a trebuit să ajungem la măsuri atât de aspre și excepționale ca cele de astăzi.

Ec. Gh. V. Butnariu
Bis. Domnița Bălașa.

INTRE MOSCOVA ȘI CONSTANTINOPOL (Urmare).

Să admitem chiar că revendicările Constantinopolei privitoare la teritoriul Europei occidentale, cu toate că ele nu au o bază istorică sigură, ar fi totuși drepte și că ele corespund situației acestui patriarhat, ca cel dintâi membru în confederația Bisericilor ortodoxe autocefale. Dar, chiar în acest caz, jurisdicția aceasta care începe a se restabili în Europa, trebuie să țină seama de relațiunile canonice existente aici de multă vreme, neputându-le viola arbitrar și fără consimțământul Bisericii autocefale în chestiune. Acelaș canon — al 17-lea — dela Sinodul al patrulea ecumenic, indică o prescripție de treizeci de ani ca să se poată decide aparținerea unei parohii de o dioceză sau alta. Ori, evident, Biserica rusă posedă în străinătate parohii rusești sub jurisdicția sa de mai mult de treizeci de ani. Cum s'ar putea sustrage aceste parohii jurisdicției sale, chiar temporar, fără consimțământul puterii eclesiastice rusești legitime, și chiar fără a se pune în legătură cu ea? Mai mult încă: în chestiunea mitropolitului Evloghie noi nu ne aflăm numai în fața unei simple sustrageri de parohii. Aici, un episcop al unei Bisericii autocefale, citat înaintea tribunalului episcopal de propriul său superior (sub jurisdicția căruia el a rămas, dealtfel, prin libera-i voință) și privat, printr'o mă-

sură preventivă, de dreptul de a governa și — mai târziu — și de a oficia, este primit cu toate acestea în comunitate prin conducătorul unei alte Biserici autocefale, scos de sub interdicția de a governa și celebra, și chiar sustras — fără un examen ulterior — de sub jurisdicția superiorului său legitim. Situația parohiilor rusești în Europa occidentală, așa cum am mai spus și în scrisoarea precedentă, e absolut la fel ca cea a parohiilor grecești din U.R.S.S. (Rusia sovietică), întrucât depind de jurisdicția patriarhului ecumenic. Să ne închipuim că unul din conducătorii acestor parohii, suspendat și rechemat de Șeful Bisericii sale, ar face apel la Șeful Bisericii autocefale ruse și că ar fi primit de către acesta — el și parohia sa — în comunitate de rugăciune și de guvernământ. Nu încape nici o îndoială că un asemenea act, săvârșit de puterea eclesiastică rusă, deși pe teritoriul resortului său, nu ar fi considerat ca o violare de neiertat a drepturilor patriarhului ecumenic și ca atare invalidat. Și totuși, în ceea ce privește puterile lor canonice, Bisericile ortodoxe, inclusiv Biserica rusă, sunt egale și cu obligația mutuală de a-și respecta privilegiile și drepturile lor canonice.

Cu atât mai puțin nu ne-a putut convinge aserțiunea conținută în scrisoarea S. Voastre, că această infrac-

SOSIREA M. M. L. L. REGELUI BORIS III ȘI REGINEI IOANA AI BULGARIEI LA BUCUREȘTI

Joi, 25 Ianuarie, a. c., toți dregătorii țării erau întruniți în noul salon regal al *Gării de Nord*, frumos rezidită. În dreapta, erau postați toți bărbații, în frunte cu I. P. Sf. Sa Patriarhul nostru Miron, apoi Mareșalul Presan, etc. În stânga erau postate doamnele, în frunte cu prima doamnă de onoare, d-na Mavrodi. La intrarea în salon, oaspeții suverani au gustat din pâinea și sarea oferite, de primarul Municipiului București, pe o tavă nouă de argint, care după obiceiul existent în partea locului, se predă ca dar oaspeților primiți.

Apoi M. S. Regele nostru a prezentat pe M. S. Regele Boris bărbaților și mai întâi I. P. S. Sale Patriarhului nostru. I. P. S. Patriarh l-a salutat cu următoarele cuvinte în limba germană:

„Am deosebita plăcere să salut pe Majestatea Voastră în numele Bisericii Ortodoxe Române și să Vă zic: „Bine ați venit“, în țara unde marea majoritate a cetățenilor mărturisesc aceeași credință pravoslavnică ca și Majestatea Voastră“.

La aceste cuvinte, M. S. Regele Boris a răspuns, tot în limba germană, cu următoarele:

„Mă bucur că am această fericită ocazie a cunoaște pe I. P. Sf. Sa Patriarhul României și Vă rog să-mi dați voie, ca un credincios al Bisericii Ortodoxe, să Vă sărut mâna“.

(M. S. Regele Boris a sărutat mâna I. P. S. Sale Patriarhului).

Dat fiind gerul existent, M. S. Regele Boris a răspuns tuturor cu voce înceată.

I. P. Sf. Sa Patriarhul nostru Miron a mai

participat la prânzul festiv dela Castelul Peleş-Sinaia, dat Vineri, 26 Ianuarie, a. c., la ora 13. Având loc chiar de-a dreapta M. S. Regelui Boris III, I. P. Sf. Sa a vorbit în tot cursul mesei cu Suveranul Bulgariei despre Biserica bulgară. Majestatea Sa știa cum I. P. Sf. Sa Patriarhul nostru dă *Sf. Mir* Bisericii Bulgare, declarată în schismă de către Patriarhia ecumenică din Constantinopol, cum a lucrat personal și prin delegați pentru ridicarea schismei. S'a bucurat mult când i-a comunicat că crește gratuit, în Internatul Teologic 2 teologi din Bulgaria. Doi au absolvit deja studiile teologice și anul acesta încep cursurile alți doi teologi Bulgari.

Seara, I. P. Sf. Sa a participat la concert și la recepția, dată tot în castelul Peleş, unde a avut ocazia a vorbi despre unele chestii bisericești cu M. S. Regele nostru Carol II.

Duminică seara, 28 Ianuarie a. c., Suveranii oaspeți au plecat. Asistând și I. P. Sf. Sa Patriarhul la plecarea lor, a dat M. S. Regelui Boris, pentru biblioteca palatului său, *Noul Testament*, tradus din nou din original și frumos legat. Regele i-a sărutat cu respect mâna de două ori, ceea ce indică simpatia de care se bucură Patriarhul nostru în cercurile ortodoxiei.

Distincție: Majestatea Sa Regele Boris III al Bulgariei a decorat pe I. P. Sf. Sa Patriarhul nostru Miron cu ordinul „Sfântului Alexandru I“, în gradul de mare Cruce, cu cordon și stea.

Asistent.

ține ar fi fost făcută în numele păcii bisericești. Fierște că această pace ne este scumpă tuturor deopotrivă și în interesul ei se poate trece cu vederea peste multe lucruri, dar numai atâta vreme cât este vorba în adevăr de „pacea lui Dumnezeu“ (Coloseni III, 15) și că această pace este fundată pe dorința unanimă a tuturor de a-și supune voința lor particulară voinții lui Dumnezeu, exprimată — printre alte lucruri — în canoanele Bisericii. Dar dacă noi „căutăm propriul nostru interes“ (Filipeni II, 21) și păstrăm pacea numai din motivul că toți suntem egal de indiferenți față de ordinea stabilită de Dumnezeu, atunci o astfel de pace nu diferă cu nimic mai mult, nici prin valoarea ei și nici prin viitorul care o așteaptă, de acel „zid tencuit“, despre care vorbește profetul Iezechiel (XIII, 10-12) în muștrările sale adresate preoților.

Tot astfel și aici, maniera aleasă în scopul stabilirii păcii nu poate fi recunoscută nicicum ca fiind-ne convenabilă. A face puțin caz de autoritatea puterii ecleziastice locale și a nu acorda în mod sistematic „protecțiunea“ sa decât elementelor nesupuse și răzvrătite,

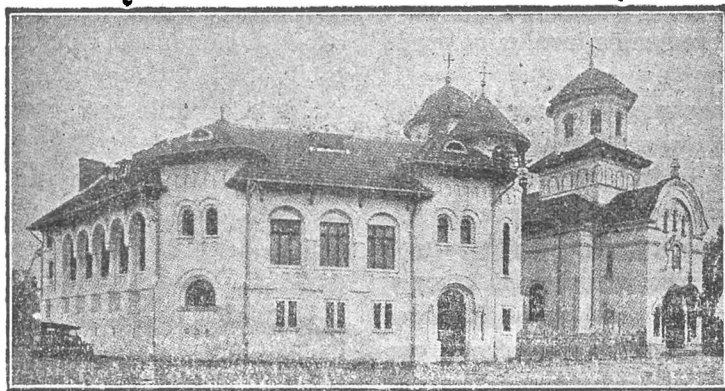
înseamnă nu a stabili pacea într-o biserică autocefală, ci a o distruge cu bună știință. Dacă, răspunzând la apelul mitropolitului Evloghie, patriarhatul ecumenic l-ar fi determinat să se supună ordinelor noastre, și dacă mitropolitul Evloghie s'ar fi supus (ceea ce se pregătea să facă, după cele ce se spun), atunci și el și colaboratorii săi s'ar fi convins repede de tot că aceste ordine, privitoare la parohiile din străinătate, n'au nimic înfiorător în ele. Dar acum, o parte din foștii păstoriți ai lui Evloghie, cari au o conștiință mult mai delicată în materie canonică, s'au separat, rămânând astfel sub jurisdicția patriarhatului dela Moscova. Există probabil, persoane cari au trecut în grupa dela Carlovitzi 1); există deasemenea altele care au devenit uniți sau și-au părăsit în întregime credința. În viitor, pe măsură ce credincioșii vor lua cunoștință de ilegitimitatea făcută, aceste separațiuni vor crește. Nu trebuie

1. Aici se află I. P. S. Mitropolit Antonie, care formează o altă „biserică“ rusească. Vicisitudinile istorice au divizat în patru sau cinci „tabere“ pe rușii atât de credincioși odinioară

UN CAMIN PAROHIAL CULTURAL MODEL IN CAPITALA (REALIZĂRI ȘI PERSPECTIVE),

Căminul moral, cultural și economic al parohiei Cărămidarii-de-Jos, cuprinde: cooperativa, bibliotecă parohială, un adăpost pentru studenții săraci, dispensarul medical, sfatul împăciuitor, asistența judiciară, corala ateneului cu o secție instrumentală, secțiunea misionară cu colportagiu, cântarea religioasă împreună, a-

țesc, dispensarul medical, în colaborare azi cu Soc. „Principele Mircea“, condus de d-nele Margareta D. Mociornița și d-na C. Alimănescu, și cu comitetul de asistență pentru lucrarea sau prelucrarea îmbrăcămintei pentru săraci își continuă neîntrerupt activitatea, însă într'o măsură mai redusă sau mai mare, după numărul

Vederea Căminului Cultural „Cărămidarii de jos“, și a Bisericii „Sf. Trifon“ din Capitală.

juturarea lipsiților, îndrumarea tineretului, etc., și-a luat ființa în anul 1912.

Spre durere, unele laturi ca: sfatul împăciuitor, asistența judiciară, secțiunea misionară cu colportagiu, mica maternitate, cantina, au rămas tot în proiect. Secțiunea cântării împreună pe muzica vocală și instrumentală au răsărit, au înviat, au apus și iar au înviat de mai multe ori. Biblioteca, cooperativa, micul adăpost studen-

sfuletelor ce-l compun.

N'a scăzut cu nimic entuziasmul șezătorilor duminicale, reunite în ultimul timp cu ședințele cercului pastoral.

Iată fazele mai însemnate ale acestei activități:

Școala de adulți și conferințele s'au inaugurat la 12 Decembrie 1912 în școala de copii mici a Soc. Ortodoxe naționale a femeilor române, din strada Elena Cuza 123.

să se uite că declinul vieții ecleziastice în parohiile rusești din străinătate, va atrage după sine și o diminuare a autorității morale a patriarhatului ecumenic, răspunzător de toate rezultatele cari decurg din aceste acte.

Date fiind cele ce V'am expus, noi nu putem să nu socotim ordonanța patriarhatului ecumenic, care răpește pe mitropolitul Evloghie și toate parohiile ortodoxe rusești, resortului canonic al patriarhatului dela Moscova, etc., ca fiind inacceptabilă și invalidă. Ca locotent al Șefului meu ierarhic, cred că nu am dreptul (dealtfel, nu-i văd rațiunea), să abdic dela datoria, permită pe cale canonică legitimă, de a guverna parohiile în chestiune și nici să desărcinez pe I. P. S. Eleverie, mitropolitul Lituaniei și al Vilnei, de oficiul pe care i l-am încredințat. Mitropolitul Evloghie rămâne, în ochii noștri, demis din sarcina sa, citat în fața tribunalului episcopal și suspendat; direcția diocезei dela Paris rămâne desființată, iar actele sale — private de forța canonică și invalide.

Iată pentru ce, din nou, eu și sfântul Sinod patriarhal din jurul persoanei mele, în numele întregii noastre

ierarhii ortodoxe rusești, rugăm cu stăruință pe Sanctitatea Voastră, de a repune pe mitropolitul Evloghie și pe toți aderenții săi pe drumul supunerii canonice față de „autoritatea superioară legitimă“ fortificând astfel pacea clătinată în Biserica noastră ortodoxă rusă.

În speranța că voui primi din partea S. Voastre un răspuns favorabil, Vă sărut încă o dată într'o sfântă îmbrățișare și cu simțăminte de iubire frățească în Christos și de profundă venerație, rămân frate afectuos în Christos și servitor al Sanctității Voastre,

SERGHIE, Mitropolitul Nijny-Novgorodului“.

Prin urmare, din toate cele de mai sus rezultă:

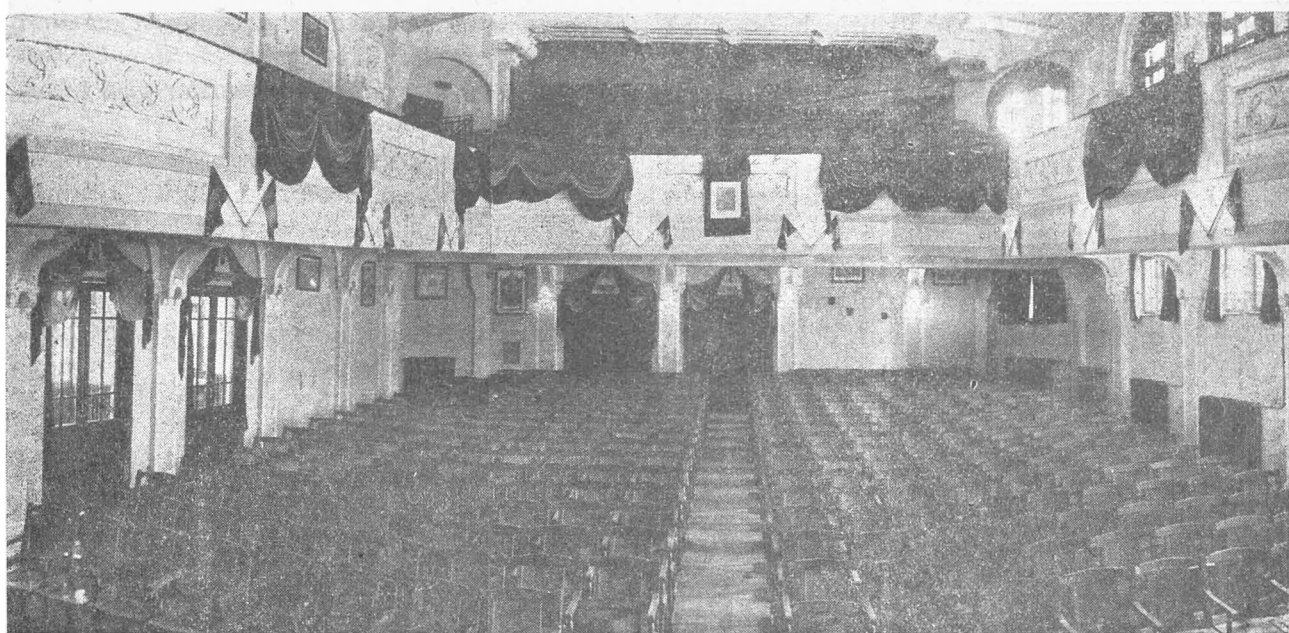
1. Că, principial, Patriarhia din Constantinopol, în urma „lecțiilor“ primite dela Moscova, n'are niciun drept juridicțional asupra unei alte Biserici ortodoxe autocefale;

2. Că, faptic, amestecul patriarhatului ecumenic în chestiunea mitropolitului rus Evloghie dela Paris, e o ingerință de neiertat;

3. Că pentru înfăptuirea păcii într'o Biserică — și între Biserici, — e nevoie de alte „maniere“, și

Cooperativa, numai ca mijloc, creiată la 30 Decembrie 1912, numai cu scopul de a susține opera culturală și de asistență a parohiei a dat frumoase rezultate. Fără sprijinul ei nu s'ar fi putut realiza înfăptuirile de azi. Dacă n'ar fi

Biblioteca sporită simțitor prin donațiunea Casei Școalelor, instalată mai întâiu în camera de sub fosta clopotniță a bisericii, a fost inaugurată cu mare solemnitate, în prezența tuturor autorităților, la 27 Martie 1921.

Vederea interiorului sălii de ședințe a Căminului cultural „Cărămidarii de Jos“. (dela scenă spre intrare).

izbit-o legiurile instabile ale ultimilor ani, s'ar fi putut face față tuturor nevoilor pentru susținerea operelor de cultură, educație și asistență socială ale suburbiei Cărămidarii-de-Jos.

Cu aprobarea Ministerului Instrucțiunii, Casa bisericii s'a luat cu chirie sala Ioan Manea Niță din strada Livedea cu Duzi, ocupată de socialiști, reușind astfel cu începutul

4. Că hotărîrea aceluiaș patriarhat ecumenic prin care sustrage pe mitropolitul Evloghie jurisdicțiunii Sinodului dela Moscova 1) e invalidă, I. P. S. mitropolit Evloghie rămânând demis, suspendat și citat în fața tribunalului episcopal, prezidat de locotenentul Scaunului patriarhal I. P. S. Serghie.

Las acum în seama altora, mult mai în măsură decât mine, să comenteze și să judece cele două atitudini ale I. P. S. Mitropolit Serghie: una prin care nu înțelege amestecul și ingerințele Patriarhatului ecumenic în viața Bisericii rusești, cealaltă prin care, dimpotrivă, își înțelege amestecul și ingerințele sale în viața Bisericii românești...

Mă mărginesc numai la mențiunea că într'o astfel de atmosferă și cu asemenea atitudini, era firesc să nu se poată ține prosinodul ecumenic, convocat la Muntele Atos pentru 19 Iunie anul acesta. Dar asupra acestei chestiuni mă voi opri pe larg într'un articol viitor.

Preotul Paraschiv Angelescu

1. În Rusia de astăzi mai există încă două Sinoade; unul al «Bisericii vii» și altul al «Bisericii ortodoxe autocefale ucrainene», toate într'o luptă continuă. Altfel n'ar fi pe placul Sovietelor!

LAUDĂ FECIOAREI

*Tu ai purtat la pieptul Tău sfințit
Pe-al lumii Impărat nebiruit...*

*Regina cerului, stăpâna mea,
Privești spre mine în vârtoarea grea...
Privirile de bunătate pline
Iși flutură beteala peste mine.*

*Nădejdea lumii, Doamnă-Preacurată,
Speranța mea fii binecuvântată...*

*Sunt robul Tău nevrednic, singur sunt
În ceață și'n furtună pe pământ...
Ispititoarea vieată grea mă mînte
'Mi îndrept spre Tine ruga mea fierbinte...*

*Deasupra mea în slăvile cerești
Ca soarele stăpână strălucești!*

C. Goran.

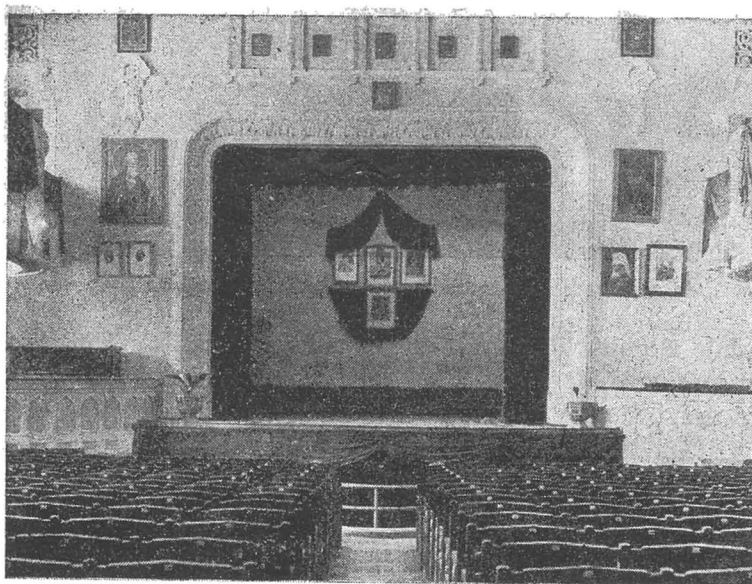
anului 1921 să se facă auzită dragostea de neam și cântările patriotice, ori de slăvirea lui Dumnezeu în locul imnurilor socialiste, ce ajunseseră să fie cântate până și de copilașii cei mici. Numai după dislocarea clubului socialist s'a putut începe adevărata operă constructivă în parohie. Chiar în vara aceea s'a construit sala cea mică a Căminului în care am intrat în luna Ianuarie 1922. În el s'a lucrat cu mult spor și, deși în Mai 1922, ne-a ars complet Sf. Biserică, îndreptându-ne toate energiile pentru refacerea ei în înfățișarea de azi, totuși paralel s'a susținut și opera din Cămin, reușind prin vrea Domnului ca la 30 Decembrie 1928 să inaugurăm cu o excepțională solemnitate actualul palat cultural.

Deși greutățile sunt încă mari, deși entuzias-

metul acestui Cămin în 1921, ale cărui idei i-au călăuzit activitatea și mai târziu:

„In dorința de a fi cât mai folositori în mijlocul celor cari trăim, după ce, cu bani împrumutați, am clădit „Căminul moral, cultural și economic al parohiei Cărămidarii-de-Jos“, pășim acum să dăm vieață acestui cămin, punându-l în stare să radieze lumina minților, încălzirea sufletelor și întărirea corpurilor prin încercarea ușurării nevoilor vieții.

Așa fiind, ajutați de un grup de studenți universitari, inimoși membri ai Ligii Culturale, medici, profesori de toate gradele, advocați, preoți, ingineri și orice om de bine, care dorește să știe cât mai multe suflute cultivate și îndreptate pe calea binelui, dăm de știre că vom des-

Vederea spre scena a sălii de ședințe a căminului Cultural „Cărămidarii de Jos“.

mul a scăzut mult, totuși lucrând persistent, în reorganizarea Căminului, sperăm cu ajutorul lui Dumnezeu, că se va reuși până în sfârșit la resolidarizarea enoriașilor, la regruparea lor pe secțiuni pentru a da mai multă vieață laturilor în funcțiune și azi, precum și a desvolta pe cele rămase embrionare ca: mica maternitate, cantina săracilor cu săli pentru îngrijirea copilașilor în orele când mamele lor sunt ocupate în fabrici, ajutorarea celor lipsiți, etc.

Cu micile fonduri puse de o parte în vremurile mai prielnice, dar mai ales cu nădejdea că Dumnezeu va spori numărul lucrătorilor în via Sa, din partea noastră se va persista, iar Dumnezeu desigur că va înfăptui.

Adăugăm și alăturatul apel, făcut de Comi-

chide în curând o școală de adulți, unde pot veni bărbații și femeile, de orice vârstă, cari nu știu carte și vor să învețe.

Asemeni pot veni și cei cari au învățat o clasă, două și doresc să aibă certificat de 4 clase primare. Nu vor plăti nicio taxă și vor putea lua certificate, ca dela orice școală a Statului.

Vor fi primiți și îndrumați cu voie bună toți cei doritori a afla ceva mai mult decât ceea ce știu în legătură cu meseria ce o au și cu nevoile vieții de azi.

Vom ține în fiecare săptămână câte o șezătoare artistică-culturală, cu intrare gratuită pentru toți cei ce vor voi să vină, precum și câte o șezătoare de cusături naționale pentru fetele din împrejurimi.

Gândindu-vă cât de trebuitoare este știința de carte, mai ales în timpurile noastre, veniți cu toții spre a Vă îmbogăți mințile și a Vă înfrumuseța sufletele.

Vouă, fraților muncitori din fabrici, vă este deschisă această sală pentru trebuințele voastre sufletești și chiar pentru găsirea mijloacelor ușurării nevoilor vieții voastre.

În această direcțiune veți găsi la noi multe sfaturi și îndemnuri bune. Veți găsi o bibliotecă cu multe cărți frumoase și folositoare.

științei, artiști, medici, advocați, patroni de fabrici și toți bunii Români, de a ajuta materialmente ca și moralmente inițiativa noastră.

Inscrierile pentru școala de adulți se fac în fiecare zi de lucru între orele 5—7 seara în cancelaria noii clădiri din curtea bisericii Căramidarii-de-Jos; iar prima șezătoare va avea loc Duminică ora 2 jum. după amiază.

Oricine poate împrumuta cărți de citit dela biblioteca noastră“.

Trecutul prodigios în roadele activității des-

Femei cu copii, venite la consultațiile gratuite la dispensarul căminului parohiei Căramidarii de Jos“ în ziua de 5 Februarie a. c.

Voi, părinți, îndemnați copii să vină la șezătorile noastre, dacă voiți să aveți mulțumire după urma lor! Obosiți-vă acum, venind împreună cu flăcăii și fetele, dacă doriți să vă odihniți mai târziu. Tânăr, bătrân, bărbat și femeie, bogat sau sărac, toți vă veți distra și veți afla câte ceva nou, ce vă va folosi mult în viața aceasta, dacă veți lua parte la șezătorile noastre.

Grăbiți-vă deci!

Nu întârziați nici voi, profesori, apostoli ai

fășurate prin acest Cămin cultural, de către parohia Căramidarii-de-Jos, dela marginea Capitalei, poate fi un stimulent de preocupări culturale-misionare și pentru alți frați Preoți — în special pentru Preoții tineri ai Capitalei, cari de multe ori afirmă că nu sunt puși la lucru de autoritate.

Biserica noastră ortodoxă a apreciat întotdeauna acțiunea creatoare prin libertate și pe bază tradițională, iar nu constrângerea la munca silită prin teroare.

Consilier.

INAUGURAREA CANTINEI „MILA CREȘTINA“ A SFINTEI PATRIARHII.

LA ASOCIAȚIA CREȘTINĂ ORTODOXĂ „PATRIARHUL MIRON“ DIN CAPITALĂ

Duminică 28 Ianuarie a. c., a avut loc la sediul Asociației „Patriarhul Miron“, inaugurarea ospătăriei „Mila creștină a Sfintei Patriarhii“ înființată din inițiativa I. P. S. Patriarh, și pusă sub conducerea Asociației „Patriarhul Miron“.

La ora 1 d. a., în prezența I. P. S. Patriarh și a unei numeroase asistențe, s'a oficiat sfințirea apei și un parastas pentru pomenirea adormiților întru Domnul: Gheorghe și Domnița, părinții I. P. S. Sale, de către: Pr. G. Comana, Protos. Teofil Ionescu, Pr. Manta; Arhidiacon Evghenie Orghidan, diacon Gh. Ciocan și Ierodiacon Florea Lavru, răspunsurile fiind date de corul Asociației, condus de d-l Anton V. Uncu.

În afară de membrii Asociației în număr impresionant de mare, și de săracii cari iau masa la cantină încă dela 15 Dec. a. tr., au luat parte la această solemnitate o mulțime de persoane distinse, precum și enoriași ai bisericii Sf-ții Apostoli, dintre care menționăm: d-l General Dragu, d-l Tudor Popescu, avocat, Arhimandrit Iuliu Scriban, Pr. Stupcanu, pensionar, Pr. M. Bulacu, referent cultural, Pr. Olimp Căciulă, directorul seminarului Nifon, Pr. Aurel Reu, Pr. Paraschiv Dumitrescu, Protos. Nicodim Zamfirescu, d-l Ștefan Matache, institutor, apoi membrii din comitetul de conducere al Asociației, doamnele din comitetul de disciplină, etc.

Seria cuvântărilor o deschide *Părintele Gh. Comana*, care spune: „După vremurile de îmbelșugare pe care le-a avut țara noastră, Dumnezeu, pentru păcatele noastre cari se înmulțesc din zi în zi, ne-a dat și această criză în care ne sbatem, pentru a-L cunoaște și a ne îndrepta. În timp ce lumea caută tot mai mult a se îngriji numai de desfătările trupului, neglijând cu totul partea spirituală: sufletul, s'a găsit totuși, și cineva care să se gândească la o mișcare de reînviore morală, la o propagandă creștină în popor — și acest cineva este I. P. S. Patriarh, care prin Asociația ce-i poartă numele, condusă efectiv de Părintele Teofil Ionescu, caută să răspândească printre creștini Cuvântul lui Dumnezeu, pentru ca astfel fiecare să trăiască după nemuritoarele învățături ale Bisericii.

Dar în afară de hrana aceasta sufletească pe care Asociația o dă credincioșilor prin predicile și conferințele din fiecare sârbătoare, I. P. S. Patriarh s'a gândit și la hrana trupească pe care așa de mulți sărmani n'o au — și astfel a luat ființă cantina care se inaugurează astăzi.

În timp ce majoritatea oamenilor își ridică clădiri de piatră și de beton, fapta aceasta de milă creștinească va ridica pentru cei cari o practică, o clădire veșnică în ceruri.

I. P. Sf. Patriarh, a rostit următoarea cuvântare în deosebi de impresionantă:

Învățăturile date nouă de Mântuitorul Iisus Hristos și cuprinse în sfintele cărți ale bisericii culminează în virtutea iubirii cu toate ramificațiunile ei. Oricâte alte cali-

tăți superioare ar avea cineva — dacă n'are iubire în sufletul său — sub raport creștinesc — nu valorează nimica. Cu cât timpurile sunt mai grele, mai critice, mai pline de sărăcie, cu atât mai multe ocazii are creștinul a-și arăta iubirea mai ales către de-aproapele nostru, împlinind porunca Domnului de a ajutara — pe cât ne permit împrejurările — pe cei lipsiți. Iară dintre nevoile sărăciei, cea mai mare, cea mai simțită, este pâinea cea de toate zilele.

Cu bucurie constatăm, că această poruncă a Domnului — pentru împlinirea căreia în condiții cât de modeste — am stăruit și stăruiesc mereu — a început a se înfăptui în mulțișoare părți și biserici din Arhiepiscopia Bucureștilor. Iar ca să aibă preoțimea noastră o pildă mereu vizibilă înaintea lor ca îndemn de imitare, am înființat sub numirea „Mila creștină a Sf. Patriarhii“ o masă la care un număr de cel puțin 50 săraci și șomeri să aibă la prânz o caldă mâncare substanțială și o pâine întregă la zi. Și — fiindcă vrednice femei din „Asociația Patriarhul Miron“ și-au oferit ajutorul lor zilnic — am preferit a deschide această ospătare a săracilor în localul de curând cumpărat de această Asociație.

Mă bucur din tot sufletul, că am putut inaugura astăzi această masă, care prin o bună gospodărie a ajutorului dat și prin alimentele trimise și de alții, a putut dubla în scurt timp numărul celor săturați. Eu mulțumesc bunelor creștine și darnicelor femei pentru zilnicile lor osteneți cu această masă. Dumnezeu vede strădania lor și le va răsplăti tuturor creștineasca lor faptă, căci doar însuși Domnul a zis: „Ceiace faceți unora dintre aceștia (nevoiași), aceea Mie îmi faceți“.

Mă bucur și pentru faptul, că la temelia acestei milostenii prin parastasul oficiat azi aci, ați pus pomenirea iubiților mei părinți George și Domnița.

Văd în aceasta și un bun moment educativ și pentru alții. Toți au avut părinți iubitori, cari au lăsat scumpe amintiri în inimile lor de fii buni. Deci se vor găsi între creștinii noștri mulți, cari făceau slujbe pentru sufletul părinților și a altor rude iubite, vor complecta unele rugi către Domnul și cu

o tradițională pomană servită la masa noastră pentru un număr mai mare sau mai mic de săraci — fiecare după putința sa. Dacă Preacucernicii preoți dela bisericile din Capitală ne vor veni în ajutor cu sfatul și îndemnul lor dat creștinilor, ce fac parastase în bisericile lor în privința „pomenilor“ îndreptându-le spre masa Patriarhiei, atunci sperăm să crească numărul celor ospățați, la mai multe sute pe zi.

In fine profit de ocazia, că mă aflu în mijlocul iubiților membrii ai Asociației creștine „Patriarhul Miron“ și mulțumesc din toată inima neobositului călugăr și protosincol Teofil Ionescu pentru zelul ce-l pune întru desvoltarea tot mai mare a acestei Asociații, a cărei propagandă de adâncire și practicare a învățăturilor Bisericii și a tainelor ei și-a deschis deja un drum larg printre credincioși. Mulțumesc înalt Preacuviosului Arhimandrit Dr. Iuliu Scriban, preoților Gh. Comana, Pr. M. Bulacu, Pr. Paraschiv Dumitrescu, Pr. Olimp Căciulă, Pr. Aurel Reu, Diacon Gh. Ciocan, Diacon A. Negoită, Ierodiacon Evghenie Orghidan, Ierodiacon Florea Lavru și d-lor Avocat Popescu Tudor, General Dragu, Ch. Lungulescu, Toma Culcea, Ștefan Matase, Anton Uncu, Angelescu, pentru munca valoroasă și prețiosul ajutor, ce îl dau acestei asociații, luând mereu parte la acțiunile ei de propoveduire a cuvântului divin.

Fie ca pilda lor să fie urmată de cât mai mulți preoți, întemeind pretutindenea filiale ale acestei Asociații, conduse de clerul patriarhiei, cari filiale vor deveni ca și aci în Capitală un sprijin puternic și efectiv al preoților în misiunea lor.

Adresându-se săracilor și șomerilor, l-a sfătuit, să dea mulțumită lui Dumnezeu pentru că s'au găsit cine să-i ajute barem cu mâncare, să se roage pentru preoții și doamnele, cari se ostenesc pentru ei. Să caute a-și găsi de lucru ca prin muncă cinstită să se poată întreține fără a fi o povară pentru alții.

La urmă I. P. Sf. Patriarh — văzând numirea celor dela Asociația cu numele său și succesele obținute — le-a promis că va cruța de unde va putea și din mijloacele ce le va avea în cursul anului curent le va mai da 100.000 lei, ca să se poată întări tot mai bine. Speră a putea plăti acest ajutor din câștigul dela „Turnătoria rituală pentru lumânări de ceară“, al cărei bilanț încă nu s'a încheiat.

Domnul Avocat Tudor Popescu, în numele enoriașilor din Parohia Mihai-Vodă din care face parte și biserica Sfinții Apostoli, în cuprinsul căreia se află localul Asociației, arată că pe aceste locuri unde se află parohia Mihai-Vodă, s'au luptat odinioară Românii contra Turcilor, pentru a-și apăra patria și credința. Sunt locuri scumpe, pe cari s'a vărsat atâta sânge creștinesc, dar în decursul vremii, cele mai multe au căzut în mâinile streinilor, cari și-au înălțat pe ele clădiri impunătoare.

E o mare bucurie că Asoc. „Patriarhul Miron“ a reușit să achiziționeze acest local, cumpărându-l dela un strein, și pe care-l întrebuințează în scopuri așa de frumoase.

Privește la această Asociație puternică, cu gândul cel mai bun și promite tot concursul din partea enoriașilor.

D-l General Dragu spune: „Se împlinește astăzi adevărul că: omul, cât trăește învață mereu! Acum văd cât de puternică este credința și ce roade aduce. Imi amintesc cu această ocazie de un episod din timpul războiului, când, retrași în Moldova, ne apăram cu vitejie pământul ce ne mai rămăsese din trupul acestei țări, invadată de dușmani. Înaintea unei bătlăii care trebuia să fie aprigă, am întrebat ostașii, ce doresc? Ei, cu ochii umezi, mi-au răspuns că vor să vină preotul, pentru a-i spovedi și împărțăși, fiindcă doresc să moară creștinește. Le-am îndeplinit cererea și parcă erau schimbați: n'aveau frică de moarte, căci nădejdea în Dumnezeu îi întărea, și apoi știau că vor muri creștinește, cu păcatele mărturisite în fața duhovnicului, și împărțășiți cu trupul și sângele Domnului.

Deasemenea mi-amintesc cum la Mărășești, românii fugăreau pe nemți, dar era destul ca un neamț să ducă mâinile la pânțele, arătând că-i e foame, pentru ca ostașul român, în loc de glonț sau baionetă, să scoată pâinea din sac și s'o împartă cu dușmanul.

Aceste lucruri dovedesc credința și mila românului, precum dovedește și fapta I. P. S. Patriarh, care este însemnată din două puncte de vedere:

- pentru ajutorul dat săracilor, și
- pentru exemplul de iubire creștinească.

Să dea Dumnezeu să se găsească câți mai mulți imitatori ai acestei fapte!

P. C. Arhimandrit Scriban spune: „Acolo unde se lucrează cu adevărat creștinește, fiecare preot trebuie să dea concursul său.

O făptuire ca aceasta este cea care alinează și ne dă nouă curaj spre a înfrunta pe dușmanii ortodoxiei, cari cer să le arătăm fapte, nu vorbe.

Ceeace se face prin Asociația „Patriarhul Miron“ contribuie la rodirea lucrului bun: e o concentrare a creștinilor în jurul Bisericii, aducând exemple de viață trăită în adevăr creștinește.

Dorința mea cea mai caldă este ca Dumnezeu să țină sănătos mulți ani pe I. P. S. Patriarh, pentru a vedea această operă atingându-și scopul“.

Părintele Teofil Ionescu, vice președintele Asociației, într'o cuvântare duiosă, impresionează asistența până la lacrimi, mai ales când descrie suferința nevoiașilor cari vin să ceară milă dela această frăție creștină.

Cuvioșia sa spune printre altele, adresându-se I. P. Sfințitului Patriarh: „Adineaori, când ați intrat

în sala noastră, care până mai ieri a fost fabrică de mașini și șuruburi, iar astăzi este fabrică de mașini și șuruburi sufletești, am simțit un fior puternic, și mi-am dat seama că intră în sală, părintele nostru sufletește și păstorul tuturor sufletelor românești, care conduce barca Bisericii noastre la limanul mântuirii.

Și par'că aud cum se desprinde din inima I. P. S. Voastre, apelul cald de unire a fraților împreună slujitori ai Bisericii, de adâncă înțelegere a nevoilor fiilor sufletești ai Bisericii.

Săracii din Asociație mă întrebau cu ochii înlăcrămați: „Când se va îndura de noi, părinte, Dumnezeu părinților noștri; cine ne va șterge lacrimile durerii noastre? Unde să ne căutăm liniștea și odihna? Unde va fi azilul deschis totdeauna pentru noi cei necăjiți și întristați?”

Am auzit că la picioarele Mântuitorului vom găsi și noi alinarea suferințelor noastre. Și alinarea a venit, deoarece I. P. S. Voastră ați luat asupra-Vă această sarcină grea...

„A nu da săracilor este o hoție“, zice *Sfântul Ioan Gură-de-aur*. El socotește pe săraci ca o clasă socială, care oferă bogaților, fericitul prilej de a-și agonisi comori nepieritoare.

Sf. Vasile cel Mare zice: Gol am ieșit din pân-tecele maicii mele, și gol mă voi întoarce“.

Și în trecutul istoric al creștinismului au strălucit operele de binefacere. Spitale, aziluri, orfelinate, mănăstiri, fac parte din puternicul sentiment al dragostei creștine.

Tot dela Biserica trebuie să reînceapă aceste opere creatoare de noi puteri de viață, în sânul neamului nostru.

Și dacă I. P. S. Voastră veți fi hărăzit de Dumnezeu să împliniți acest fapt, vă veți încorona fruntea cu diadema fericirii veșnice.

Cuvântul și dorința I. P. S. Voastre a trezit aprobare chiar în rândurile celor timizi, pentru a încerca să-l urmeze prin fapte. El a răscolit inimile creștinilor mai activi și a pus în sufletele preoților un dinamism constructiv, pe care — dacă-l cunoscuse — nu-l practicase.

În pragul celor 8 ani de activitate a Asociației, nu putem avea bucurie și răsplată mai mare decât sgomotul de pași bărbătești și apăsați, al celor cari se apropie de noi să întindă binecuvântatul dinar, din care să se sature cei flămânzi...

În scurtul timp de o lună și jumătate, s'au dat aici peste 3250 mese și 4500 pâini, afară de ce au adus frații mai înstăriți, dintre noi.

La glasul I. P. S. Voastre s'au adus vase și tacâmuri în valoare de peste 40.000 lei, care vor forma averea acestei ospătării. Nădăjduim să ne mai vină și alte ajutoare, și atunci vom putea hrăni cât mai mulți săraci.

Din ancheta duhovnicească ce am făcut asupra onora dintre săraci, am descoperit lucruri dureroase: cei mai mulți nu și-au schimbat cămașa din toamnă. Puteți să vă închipuiți care este starea lor. Alții au

râni ulceroase; spitalele nu-i mai primesc. La mulți le lipsește încălțăminte; în picioare au niște obiele în loc de ghete. La câțiva, picioarele le sunt negre, putrezite din cauza gerului.

Este deci necesar ca în acest local să ia finjă de urgență o baie cu anexă de deparasitare și asistență medicală. Surorile de caritate de războiu ne-au promis tot concursul: deasemenea câțiva doctori, membri ai asociației.

Noi dorim să nu le dăm numai mâncare trupească, ci și sufletească. Deaceia în timpul mesei li se citește din cărți lucruri creștinești ca la mănăstiri.

Un alt lucru îmbucurător este azilul de bătrâni, pe care l-am început a-l clădi din vara anului trecut și pe care îl vom continua în primăvară, iar localul care are cinstea să vă primească binecuvântarea, l-am achiziționat cu mari jertfe, Asociația mai datorând pentru el circa 300.000 lei.

În sala dela etaj dorim să facem ateliere, pentru a da de lucru la cei mai tineri dintre săraci, și astfel înfrățiți cu ei, să le facem viața mai fericită...

Binecuvântați, înalt Prea Sfințite, această lume de Zachei, de Marte și Marii credincioase, precum și această lume de leproși! Noi, mulțumindu-vă că ne-ați dat de lucru: adâncirea sfinte învățături evanghelice, — vă făgăduim smerită muncă, și ne vom sili să nu înșelăm așteptările și nădejiile ce le-ați pus în noi...”

Domnul G. Lungulescu, din partea ziarului „Universul“, spune: „Acum 8 ani, când s'a pus temelia Asociației „Patriarhul Miron“ nu gândeam că va veni această vreme în care să se facă o operă de româ-nizare și reconvertire a fraților noștri.

Aici unde mai nădăjduim să nu răsuna glasul rugăcluniei, unde 80% din clădiri au intrat în mâna streinilor, se ridică acum o casă de creștinare, de înfrățire, de milă.

Exprimând regretul că d-l Stelian Popescu, directorul ziarului „Universul“ nu poate fi de față la această solemnitate, aduc, atât în numele d-sale, cât și al meu personal — mulțumiri lui Dumnezeu că în aceste vremuri grele s'a pus o temelie de zidire creștină, pentruca neamul nostru să se ridice acolo unde îi este menirea“.

Doamna Elena Hagi Ștefan, în numele doamnelor din Comitetul cantinei, arată în scurte cuvinte munca depusă de dânselle pentru a fi cât mai folositoare operii ce Asociația și-a propus să realizeze.

I. P. S. Patriarh, luând din nou cuvântul, mulțumește tuturor vorbitorilor și promite că va mai acorda acestei cantine o sumă de 100.000 lei. Acest lucru I. P. S. Sa îl scrie și în cartea de aur a Asociației.

Apoi, în timp ce mulțimea cântă „ani mulți trăiască“, I. P. Sfințitul este servit din gustarea pregătită și părăsește localul ovaționat de credincioși.

În urmă s'a servit masa la circa 300 de săraci, după care solemnitatea a luat sfârșit.

Asistent

PATRONUL FACULTĂȚII DE TEOLOGIE ȘI AL INTERNATULUI TEOLOGIC

În ziua Sf. Grigore Teologul, 25 Ianuarie a.c., Facultatea de Teologie și Internatul Teologic din București și-au serbat hramul. Marele Ierarh din Nazians patronează știința dumnezeirii și ocrotește educația religioasă a tinerelor generații de teologi bucureșteni.

La orele 9 dimineața a avut loc, în Biserica Radu-Vodă, serviciul Sf. Liturghii, oficiat de un mareș sobor de preoți în frunte cu Păr. *H. Roventța*, directorul Internatului Teologic. Splendidul cor al studenților din Internat a dat răspunșurile. P. S. *Tit Simeđrea* a asistat la Sf. slujbă, dând binecuvântările. Predica hramului a fost rostită de d-l Dumitru I. Dumitru, student în anul IV. La sfârșitul sf. Liturghii, s'a oficiat un parastas pentru ctitorii voevodali ai Bisericii Radu-Vodă, ai Facultății de Teologie și ai Internatului Teologic.

După terminarea oficiului divin, numerosul public, profesorii și studenții facultății au trecut în sala de recepție a Internatului unde s'a început festivitatea.

Corul a executat grandiosul imn religios de *Glück*, „Deschideți mari a Cerurilor porți“, sub conducerea d-lui Ghinea, student în anul II.

P. C. S. Păr. Dr. *Ioan Mihălcescu*, Decanul Facultății de Teologie, face un vibrant istoric al Facultății. Iniințată acum 52 ani, Facultatea de Teologie din București a funcționat la început cu profesori nesalarizați; după doi ani, cursurile au fost întrerupte pentru a fi reluate peste un an și jumătate cu un număr mai mare de profesori și studenți. Regele Carol I, în dorința de a vedea în țara Sa studiile teologice organizate ca cele din Germania, intervine pe lângă guvern și în 1889 Facultatea de Teologie e trecută în bugetul Statului. De atunci și până azi, Facultatea a funcționat neîntrerupt, aducând mari servicii Bisericii și Națiunii.

Toți profesori de religie din Seminarii și din toate celelalte școli secundare din vechiul regat erau până la războiu și sunt și astăzi în cea mai mare parte licențiați sau absolvenții acestei Facultăți. Toți profesorii ei actuali sunt titrații ei. Elemente formate în Facultatea de Teologie din București au dus renumele științific al acestei Facultăți până departe peste hotare: Atena, Roma, Paris, Strassbourg, Berlin, Leipzig, Bonn, Oxford, New-York, au făcut și fac frumoase aprecieri asupra teologilor bucureșteni

cari și-au continuat, sau și-au perfecționat studiile în aceste mari centre universitare. Studiile strălucite ale unora din teologii români în străinătate nu numai că le-au adus titluri cu cele mai înalte mențiuni, dar le-au procurat uneori excepționala onoare de a fi propuși pentru învățământul superior în Universitățile străine, de ale căror titluri se învredniciseră. În fine, Facultatea noastră a devenit cel mai înalt centru de cultură teologică ortodoxă pentru toate celelalte țări de aceeași confesiune creștină: Bulgaria, Jugoslavia, Polonia, Siria, trimit studenți la București pentru a-și desăvârși studiile teologice.

P. C. S. Păr. Dr. *H. Roventța* arată, în cuvinte calde, ce-a fost, ce este și ce va fi Internatul Teologic. Intemeiat acum 38 ani prin osârđia a doi olteni modești dar cu credință fierbinte în Dumnezeu, Ion Scorțeanu și Maria Schiopescu, sora ajutați de chiriarhi ca Inochentie Kițulescu, episcop al Buzăului, Ghenadie Enăceanu, episcop al Râmnicului, Silvestru Bălănescu, episcop al Hușilor și Gherasim Timuș, episcop al Argeșului, Institutul de cultură și educație religioasă din strada Radu-Vodă și de lângă Biserica cu același nume, a fost fără întrerupere, un laborator de știință teologică și o casă de rugăciune. Majoritatea figurilor marcante din Biserica și școlile noastre cele mai înalte au trecut prin Internatul Teologic.

Războiul a adus sărăcie și dezastru acestui Institut. Directorii săi s'a străduit, rând pe rând, să refacă stricăciunile; dar e încă mult de lucru:

Internatul n'are baie, împrejmuirea e foarte subredă, mobilierul e aproape uzat, părți întregi au nevoie de reparație.

După un an de studiu, Păr. Director a pășit pe calea realizărilor.

Probitatea absolută în administrație, contactul frecvent cu studenții și deosebita solitudine ce le-o arată în toate împrejurările au întărit și întăresc pe fiecare zi legătura dintre conducător și conduși.

De acord cu I. P. S. Patriarh, Păr. Director invită, odată sau de două ori pe săptămână, la Internat, membri distinși ai clerului sau ai înalțelor Instituții de cultură din București pentru a pune și discuta cu studenții probleme de actualitate. Pe de altă parte, studenții Internatului lucrează intens în domeniul social: prin lecțiile de catehizare duminicală în diferitele Bi-

serici dela periferia oraşului și prin frumoasele serbări, pregătite cu îngrijire, pe care le dau în numeroasele atenee populare ale Capitalei, ei fac o lăudabilă operă de instrucție și educație în mijlocul masselor.

Internatul adăpostește astăzi 125 studenți, față de 80-90 câți primea mai înainte. Dintre aceștia, 8 sunt străini: 2 bulgari, 2 polonezi, 2 sârbi, 1 albanez și 1 sirian.

Mulțumește P. S. Tit Simedrea, Păr. Decan, d-lor profesori și studenți pentru colaborarea ce i-o dau și cinstea ce o fac Instituției.

P. S. *Tit Simedrea*, delegatul I. P. S. Patriarh, descrie în culori vii virtuțile și știința Sf. Grigore din Nazianz, patronul studenților teologi. E dureros, observă P. S. S., că din opera acestei mari colonne a teologiei ortodoxe, nu e măcar un rând tradus în românește. Datoria cea mare

a teologilor este să prezinte Bisericii și publicului ortodox românesc cugetarea și simțirea profund creștine, poetice și filosofice ale marelui Ierarh.

Preoția nu trebuie să fie pentru studenții teologi o perspectivă de plasament comod sau un izvor de afaceri, ci un *apostolat*.

Mulțumește Păr. Director pentru progresele realizate și îndeamnă pe studenți la muncă stăruitoare.

D-l *Berceanu*, ajutor de primar, aduce salutul Municipiului București și îndeamnă pe studenți la opera de luminare a poporului. D-sa promite sprijinul material al Primăriei.

La ora 1 s'a servit o masă comună. Au toastat: Păr. *H. Roventă*, Păr. Decan *Mihălcescu*, d. *Berceanu*, d-l prof. *Ispîr*, P. S. *Tit Simedrea*.

SERBAREA PATRONILOR SEMINARULUI „CENTRAL“ DIN BUCUREȘTI

Seminarul „Central“ din București și-a serbat ieri patronul, Sf. Trei Ierarhi Vasile, Grigore și Ioan.

La ora 10 dim. s'a oficiat în capela seminarului serviciul divin de către pr. Traian Vințilescu, protoiereu al Capitalei, pr. Nicon Popescu, pr. Teodor Vergulescu și diac. Stan Pistol și Iordan Nicolescu. Predica a fost ținută de elevul Cosmoiu Aurelian, din cl. VIII-a, care a făcut un cald panegiric celor trei sfinți ierarhi patroni. A participat și I. P. S. Patriarh Miron Cristea și d. Iuliu Valaori, secretarul general al ministerului instrucțiunii și cultelor.

După terminarea serviciului divin, asistența a trecut în sala de festivități a seminarului, unde a fost o frumoasă serbare.

Păr. *P. Partenie*, directorul seminarului, în foarte frumoase și pline de simțire cuvinte a îndemnat pe tinerii seminariști să urmeze pilda vieții celor trei mari ierarhi, turnuri ale ortodoxiei; salută apoi, mulțumind pentru participare, pe I. P. S. Patriarh, d. Iuliu Valaori, decanul și profesorii facultății de teologie, profesorii facultății de teologie, profesorii, pensionari și activi ai seminarului, public și elevii.

Păr. *Gr. Costea*, spiritual și profesor a ținut o interesantă conferință despre *Mitropolitul Grigorie al IV-lea*, promotorul înfiin-

țării seminarului central, dela a cărui moarte au trecut o sută de ani.

Au urmat coruri, executate de elevi, sub conducerea pricepută a d-lui *G. Breazul*, profesor la academia regală de muzică și la seminar.

Cuvântarea I. P. S. Patriarh.

I. P. S. Patriarh Miron Cristea a ținut o cuvântare, arătând care trebuie să fie menirea tineretului exprimându-se cam cu aceste cuvinte:

„Se observă pretutindeni în țară la noi ca și în alte țări, o pornire primejdioasă de a se răsturna principiile înaintașilor noștri, cari până acum ne-au dus la bune rezultate.

Generațiile mai noi ar trebui să învețe și să asculte mai mult pe cei bătrâni. Ori astăzi tocmai invers, vor să devină sfătuitoarii celor bătrâni. Eu personal știu că m'am ridicat prin muncă, cinste și ascultarea mai marilor mei.

Am avut însă trista ocazie să văd că chiar studenții noștri de la Facultatea de Teologie, să vină în grupare mai mare și să-mi dea sfaturi asupra modului cum ar trebui să fac administrația bisericească. Aceasta a fost o durere!

În altă ordine de idei, câțiva tineri inconștienți, în urma unui complot mișelesc au

răpus viața unuia din marii fii ai neamului nostru I. G. Duca, care a lucrat atât de mult pentru înfăptuirea României Mari, visul de veacuri al tuturor Românilor. Aceasta este o întoarcere pe dos a adevărurilor moștenite de la bătrânii noștri!

Poporul românesc a spus în înțelepciunea sa, că pe bătrâni atunci când nu-i ai, trebuie să-i cumperi. Tinerii de altă dată, respectau și urmau în viață cele ce veneau de la înțelepciunea celor bătrâni.

Când tinerii zic „jos cu bătrânii“, atunci barca ajunge la catastrofă.

Câtă vreme tânărul este în școală, trebuie să muncească.

Exemplul celor trei sfinți ierarhi, pe care i-am sărbătorit astăzi, ne spune că în ascensiunea lor spirituală, ei n'au cunoscut decât drumul școlii și al Bisericii. Ați auzit din conferința rostită astăzi, la ce rezultate frumoase a putut ajunge Mitropolitul Grigorie IV Miculescu. Dar pentru ca să ajungă acolo, a trebuit să se încuie în casa sa și să muncească fără încetare.

Deasemenea Clement Alexandrinul din veacul al doilea creștin, citează în scrierile sale peste șase sute de autori, pe care îi citise și-i examinase, pentru a putea culege de pe paginile lor, ca și albinele din flori, cele mai folositoare învățături.

Carte, muncă, disciplină, pentru a se putea conduce un popor de spiritul iubirii evanghelice și nu în spirit de răzvrătire.

Să nu ne mai sfâșiem între noi. Avem dușmani destui în afară. Preotul cu atât mai mult trebuie să fie pregătit în acel duh, care să-l facă să poată strânge sufletele sub flamură idealului evanghelic. Apreciez munca

pe care o desfășura Prea Cucernicul Părinte Director P. Partenie împreună cu onoratul corp profesoral la această instituție teologică.

Incheind, I. P. S. Patriarh, îndeamnă pe elevi și prin ei pe toți tinerii să găsească totdeauna o pildă în Sfinții Trei Ierarhi.

Cuvântarea d-lui Iuliu Valaori.

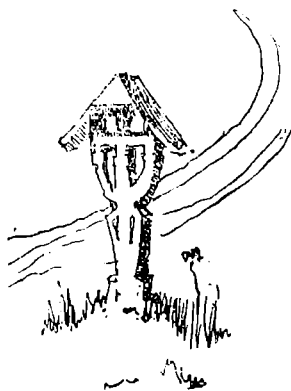
D. Iuliu Valaori, scuzând absența d-lui ministru dr. C. Angelescu, asigură că ministerul va face tot posibilul să aducă nu numai învățatură, ci și disciplină. Vom munci cu toată truda pentru binele neamului și al patriei; nu numai prin învățatură, ci și prin educația sufletului. Ceeace trebuie să se facă, să fie respectată de tineret, este evlavia creștinească.

A răspuns păr. Partenie, asigurând că seminarul „Central“ a fost și este o școală model; a mulțumit tuturor pentru participare.

Afară de I. P. S. Patriarh și d. Valaori, am remarcat din numeroasa asistență pe: Pr. I. Mihălcescu, decanul facultății de teologie, d. D. Boroianu și pr. Petre Vintilescu, prof. universitari, d. St. Brădișteanu, pr. consilier Crăciunescu, prot. Tr. Vintilescu, arhim. Filaret Jocu, pr. M. Bulacu, consilier cultural, Petre Gârboviceanu, dr. IV. Oprescu, R. Dobrescu, S. Saru, N. Slavea, profesorii seminarului etc.

A urmat o agapă la care au tostat I. P. S. Patriarh, d. I. Valaori, păr. Partenie, pr. I. Mihălcescu, Bulacu, etc.

Din inițiativa păr. Mihălcescu, decanul facultății de teologie, fost elev al seminarului, s'au pus bazele asociației „Prietenii seminariilor“, cu scopul de a menține existența seminariilor ca stagiul în instrucția și educarea viitorilor clerici.

C R O N I C A I N T E R N A

C U L T U R A L E

Autorizarea chiriarhală a publicațiilor religioase din eparhie.

Circulara Nr. 366/934.

Consiliul Eparhial în ședința ținută la 19 Decembrie 1933, în secțiuni unite, a hotărât ca orice lucrări imprimate religioase, vor mai ieși pe viitor, fie de cântări creștine, fie de versuri religioase pentru cântări, tipărituri de propagandă misionară, reviste, buletine, foi religioase, să aibe aprobarea canonică a Sf. Chiriarhii.

Această măsură este luată, nu spre a diminua activitatea bisericii pe terenul propagandei și presei bisericești, ci spre a se evita anumite răătăcirii, ce n'ar aduce decât vătămare spiritului doctrinei bisericii noastre ortodoxe.

Vă rugăm deci să binevoiți a face cunoscut preoților din protopopiatul P. C. Voastre, respectarea acestei dispoziții și a Ne raporta orice abateri pentru a fi sancționată.

Cu arhieresti binecuvântări

Arhiepiscop și Mitropolit.

MIRON

Cons. Referent,
Pr. M. Bulacu

Educația religioasă a elevilor din școala secundară

Circulara Nr. 1844/934.

Vă este cunoscut principiul pedagogic creștin al Bisericii noastre ortodoxe, că îndatoririle profesorului de religie nu se opresc la instrucția religioasă din școală, ci se completează cu educația religioasă morală din Biserică.

Sfântul Sinod ținând seamă de acest principiu, care face parte din practica canonică a Bisericii ortodoxe și constatând că această obligație este impusă preoților profesori de religie și prin regulamentul personalului didactic al școalelor secundare, a hotărât, ca toți preoții profesori de religie, să fie obligați a duce elevii la Biserică, pentru participare la cultul divin, pentru cântarea în cor a răspunsurilor Sfintei Liturghii și primirea Sfintelor Taine în legătură cu posturile și vacanțele școlare.

Pentru aplicarea acestei hotărâri educative, de mare importanță, întrucât știm că cea mai mare parte din școale nu-și au capele proprii, cum ar fi de dorit, —

Preoții profesori de religie, împreună cu directorul școlii respective, vor stabili Biserica cea mai potrivită, unde să-i ducă.

Vă avizăm că îndatorirea aceasta canonică din partea P. C. Voastre, intră conform art. 33 din legea pentru organizarea Bisericii Ortodoxe Române, sub controlul organelor noastre bise-

ricești, pe lângă cele ale Ministerului Instrucțiunii. Veți grăbi deci aplicarea acestei hotărâri, raportându-Ne de cele ce ați început a face la școala unde sunteți profesor de religie.

Arhiepiscop și Mitropolit

(ss) MIRON

Cons. Referent,
(ss) Pr. M. Bulacu

Societatea studenților dela Academia de muzică religioasă.

O inițiativă care onorează cugetul și înțelegerea tineretului nostru universitar este ideea înființării unei asociații prin care să se faciliteze și susținerea cântării noastre bisericești.

Era o datorie de ordin spiritual a generației noastre să determine acționarea tuturor organelor de resort spre a se reda instituției materne, generatoare de enrgii și de biruinți în trecut, splendoarea și prețuirea ce i-se cuvin.

Primul semnal vine din partea tineretului. Studențimea teologică și în deosebi cea dela Academia de muzică religioasă de pe lângă Patriarhia română a pornit la înfăptuirea dorinței scumpe inimei noastre creștinești și românești.

În frunte cu rectorul și profesorii acestei Academii s'a organizat o asociație, având ca prim scop unificarea muzicii religioase în România întregită.

Instituție de pregătire superioară și de cultivare a muzicii religioase, această școală de nivel academic a fost hărăzită să instaureze „duhul nou“ al reînălțării cântului autentic religios și să direcționeze spre un intelectualism de expresie valoarea imnologică a tezaurului muzical din manifestările cultice ale bisericii noastre ortodoxe. Bogăția și strălucirea muzicii religioase orientale, varietatea temelor ei, puritatea de inspirație și înălțimea de vedere au constituit titluri de mândrie și de satisfacție spirituală permanentă.

Cântarea românului, diferențiată prin mediu și împrejurări, a marcat și pe tema muzicii bisericești anumite nuanțe. Această stare de lucruri își propune să o ia în privire tânăra asociație a muzicienilor religioși la noi în țară și spre o unificare a cântării de strană pe întreg cuprinsul României își propune ca să militeze.

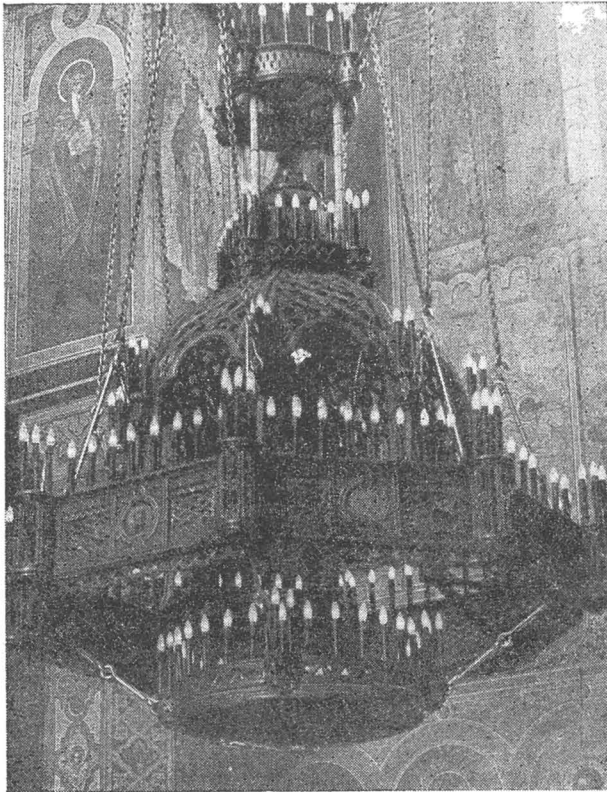
Este o acțiune căreia nu-i se pot în deajuns exprima urări de bun început.

Ca stat deținător al priorității de număr și organizare în cuprinsul creștinătății ortodoxe este un titlu de merit pentru România, întemeierea acestei Academii unică în răsărit.

Farul credinței și al dărniceii, care a strălucit neîntrerupt în trecutul istoric al poporului românesc, va trebui să strălucească și cu mai multă putere în viitor.

O donație a I. P. S. Patriarh pentru catedrala din Cluj.

Sfințirea catedralei ortodoxe din Cluj a însemnat de fapt triumful ideii naționale și a credinței strămoșești, depozitarea tuturor virtuților neamului nostru în Ardealul supus dominațiunii străine.

Candelabul cel mare din biserica „Vechia Mitropolie“, din Târgoviște, sfințită în toamna anului 1933. E făcut la București și a costat 600.000 lei.

Așa se și explică solemnitatea deosebită în cadrul căreia s'a desfășurat acest eveniment istoric de capitală importanță pentru viața spirituală și națională a fraților noștri de peste Carpați.

Pentru această măreață catedrală I. P. S. Patriarh dr. Miron Cristea a donat un policandru de mari dimensiuni, lucrat din fier forjat.

Este o lucrare de artă fină și delicată, o lucrare care cinstește deopotrivă pe înaltul ierarh donator, pe arhitectul care a conceput-o și pe meșterul român care a lucrat-o cu atâta dragoste și pricepere.

Primiri în Ortodoxism.

În ziua de 16 Decembrie 1933 a fost primit în sânul bisericii ortodoxe, la parohia Bărăbătescu-Nou (Filaret) din Capitală, prin Taina Sf. Botez, prozelitul Israil Colpaci, de religie mozaică, dându-i-se numele de Isidor, asistând ca nașă d-na Eleonora Rădulescu.

D-l Solomon Meilich de religie mozaică și după ce s'a convins că, crede și mărturisește cu convingere credința ortodoxă, în ziua de 22 Octombrie a. c., a fost botezat de parohul bisericii Sf. Constantin și Elena din București, dându-i numele de Mihail, având ca naș pe d-l C. Ionescu din București.

CONFERINȚE.

Problema mântuirii noastre.

Conferința Pr. dr. Gheorghiu, Decanul Facultății de Teologie din Cernăuți.

Joi, 1 Februarie ora 6 p. m., a vorbit la Fundația Dalles, în ciclul de conferințe organizat de Consiliul Central Bisericesc, Pr. dr. V. Gheorghiu, decanul Facultății de Teologie din Cernăuți, tratând subiectul „Problema Mântuirii Noastre“.

Ordinea și armonia desăvârșită, pusă de Creator în Univers — spune conferențiarul — au fost turburate prin greșala primilor oameni. Forțele sufletești și fizice ale omului s'au resimțit grav în urma acestui act, dezechilibrându-se și nema având discernământul și imboldul necesar spre a activa în bine. Îndepărtarea de Dumnezeu a fost în directă corelațiune cu accentuarea stărei de mizerie fizică și psihică a omenirii. Istoria dă mărturie despre toată această ceață înăbușitoare sub care au trăit popoarele mii de ani, și din care prin puterile proprii nu se mai putea ridica. Izbăvirea a venit prin jertfa lui Hristos, care a repus puterile omenești în stare de a se putea îndruma către idealul perfecțiunii; Biserica, prin opera sa și prin harul sfințitor al Sf. Taine, dă omului sprijinul, orientarea și elementele trebuitoare în această privință. Examinând apoi prefacerea fundamentală pe care a adus-o Biserica creștină în omenire, în toate domeniile vieții, Păr. Gheorghiu stăruie în deosebi asupra stărilor actuale, când lumea a ajuns în grea încordare, tocmai din pricină că s'a lăsat prea mult antrenată de diferitele curente trecătoare omenești, îndepărtându-se de esența principiilor creștine.

Dacă omul ar trăi mai mult sub harul mântuitor, s'ar asigura un nezdruccinat echilibru sufletesc atât pentru individ, cât și pentru societate, garantându-se o rodnică prosperare.

Ortodoxia și cultura Românească.

— Conferința d-lui Sextil Pușcariu —

La Fundația Dalles, în prezența I. P. S. Patriarh dr. Miron Cristea, în ciclul organizat de Consiliul Central Bisericesc, a vorbit d-l Sextil Pușcariu, profesor universitar și președintele „Frăției ortodoxe române“ despre „Ortodoxie și cultura românească“.

După ce face o interesantă expunere istorică,

punând în vedere rădăcinile cu adâncimi milenare în orientul fantaziei precum și în occidentul clasicismului și al virtuților civice, conferențiarul stabilește caracterele esențiale imprimate poporului nostru de aceste influențe cari au determinat întreaga evoluție a românismului. Individualismul nostru, moștenit dela Traci este în această privință hotărîtor. Urmărind firul încheșării și temeinicii poporului nostru din aluatul daco-roman, arată cât de lipsite de orice teme sunt diversele teorii ursite de străini interesați, cari în ciuda tuturor evidențelor istorice, etnice, lingvistice, etc., au încercat totuși să nege persistența elementului autohton român în meleagurile carpato-dunărene.

Pășind la miezul istoriei culturii noastre, d. Pușcariu, cu o largă documentare, arată fundamentul ortodox al acestei culturi, învederând aportul adus în această privință de ortodoxie, și cât de superficială și eronată este afirmațiunea unora, că o trecere la catolicism ne-ar fi fost mai prielnică. Părerea că unirea unei părți a românilor ardeleni cu Biserica apuseană a promovat cultura noastră și orientarea spre romanizare, este greșită, căci această unire nu s'a făcut cu Roma, ci cu Viena, iar Blajul, un orașel provincial, cu orizonturi limitate, n'a putut deveni un răspânditor de lumină.

Conferențiarul își încheie cuvintele făcând un călduros apel, în zilele actuale de un materialism acut, tuturor conștiințelor românești cari trebuie să se afirme cu energie în cadrul bisericii noastre naționale și ortodoxe.

Crucea Roșie a Tinerimii.

— Conferința d-nei Filitti —

În fața unui public numeros, compus din tineret școlar, universitar, a membrilor grupării femeilor române și a Societății ortodoxe naționale a femeilor române, d-na Ana inginer Filitti a ținut conferința sa cu subiectul: „Crucea Roșie a tinerimii și rolul ei educativ“.

Intr-o cuvântare documentată, a arătat datele civice ale tuturor românilor de a sprijini această operă și a găsit accente atât de mișcătoare încât externatul „Zoe Râmnicănu“ al Societății ortodoxe naționale a femeilor române a oferit contribuția pentru un pat.

Deasemeni, elevele clasei VII a institutului Mangâru au donat toți banii strânși în pușculița clasei.

D-na Elena Oprescu, președinta filialei parohiale „Doamnei“ a oferit în numele parohiei câte un pat pentru Crucea Roșie a tinerimii.

D-na Alex. Cantacuzino a mulțumit tuturor și a anunțat alte trei prelegeri în același scop.

Apărarea morală a Tineretului.

— Conferința d-lui Prof. Nicolae Minovici —

D-l prof. N. Minovici a ținut o conferință Sâmbătă seara la societatea studenților în medicină.

Asistăm actualmente, — a spus d-sa — la un atentat la morala societății în genere și deci și a societății românești. În toate țările există o presă pornografică, contra căreia toți oamenii de bine trebuie să reacționeze activ. Nu suntem contra nudului, ci contra imoralității.

Nudurile pot fi creațiuni de adevărată artă, care nu poate decât să stârnească admirația generală.

Pornografia își recrutează adepții în primul rând printre tineret.

Factorii cari contribuiesc la răspândirea și întărirea ei sunt:

a) *Literatura*, fie vândută oficial în librării, fie clandestin. Sunt ediții de cărți pornografice cari au atins până la 30.000 exemplare. Franța este izvorul cărților erotice. Aproape pe același plan stau Italia și Spania. În țară la noi există o bogată literatură pornografică importată și autohtonă.

b) *Teatrul* popular de mahala otrăvește sufletul poporului. Se joacă în general piese cari elimină prestigiul instituțiilor de bază ale statului.

c) *Cinematograful* contribuie mai mult fiindcă lucrează în larg asupra masselor. Multe filme alungate în Apus au inundat țara noastră.

d) *Dancingurile, șantanurile, cafeurile* prostituiază fetele dela mahala.

e) *Anunțuri și inscripții pornografice* pe pereții instituțiilor, înjuratul, *casetele post-restante, școlile de dans, birourile de plasare*, constituiesc atâtea ocazii de imoralitate, toate culminând prin concursurile de frumusețe.

e) *Prostituția* constituie o monstruoasă imoralitate.

Tineretul constituie o rezervă de energie care poate fi pusă în slujba asanării morale. Au fost numeroase acte reacționare oficiale și neoficiale ale studențimii contra pornografiei. C. S. B. a interzis participarea studentelor la concursurile de frumusețe.

MISIONARE CREȘTINE

Din activitatea cercurilor pastorale la sate

Cercul pastoral „Arsache“, jud. Vlașca. —

La Biserică au luat parte la oficierea serviciului divin cinci preoți și 7 cântăreți. Predica s'a ținut de Pr. Florea Landă, din parohia Găujanii, tratând despre Sf. Cruce, ca semn de închinare al creștinilor și însemnătatea ei ca armă de apărare a creștinului contra dușmanilor văzuți și nevăzuți. S'a făcut și apologia ei cu argumente scripturistice, contra sectanților care o ignorează și o disprețuesc.

S'a oficiat și un parastas pentru eroi. Au asistat mulți credincioși.

Ședința publică după amiază. S'a deschis la ora 2 jum. cu cântarea „Ușile pocăinței“, cântată de preoți pe saltichie. Elevii clasei a IV-a sub conducerea subsemnatului, ca învățător al

acestei clase, au recitat mai multe poezii cu conținut religios-moral. Pr. Dumitru Erbașu din parohia Știrbeiu-Vodă, și-a dezvoltat conferința sa cu titlul „Starea social-morală de azi și mijloacele de îndreptare“. Ideia predominantă a fost porunca Mântuitorului „Lubește pe Domnul Dumnezeu tău din tot sufletul tău... iar pe aproapele tău ca pe tine însuși!“ Îndeplinirea acestei porunci izvorăște din credința tare în Dumnezeu, singurul mijloc de îndreptarea tuturor rezelor sociale.

Subsemnatul, în legătură cu subiectul conferinței, am arătat că viața adevăratului creștin trebuie să fie așa cum o cere Sf. Apostol Pavel în epistola către Efeseni cap. 4, v. 17-32 și cap. 5 v. 1-15, citind și comentând aceste locuri. S'a împărțit apoi celor de față broșura „Maica Domnului“ de Pr. N. Bănățeanu. A asistat lume foarte multă.

In parohia Găujani. — La serviciul divin dela Biserica au luat parte cinci preoți și 6 cântăreți. Predica s'a ținut de subsemnatul, scoțând în relief modelul de evlavie și credință al Sf. Mironosițe și a celor doi binevoitori ai Mântuitorului Iosif și Nicodim; cum și pilda lor urmată de foarte multe femei creștine în decursul veacurilor, dintre care multe chiar din țara noastră, ca Despina Doamna, Regina Elisabeta și alte soții de domnitori și boeri mari. S'a oficiat un parastas pentru eroi.

3) *In parohia Știrbei-Vodă.* — La serviciul divin au luat parte cinci preoți și 7 cântăreți. Răspunsurile Sf. Liturghii s'au dat de elevii școlii, sub conducerea directorului respectiv. Predica s'a ținut de Pr. Ilie Burcescu din parohia Bujoru, tratând despre Sf. Constantin și maica sa Elena, cum și despre Sf. Cruce. S'a oficiat și un parastas pentru eroi. Au asistat foarte mulți credincioși.

Ședința publică s'a deschis la ora 2 cu rugăciunea „Tatăl nostru“, cântată în cor. Pr. Florea Laudă a dezvoltat cu multă competență conferința sa, descriind: haosul în care plutea lumea înainte de venirea Mântuitorului; nevoia ca Dumnezeu să se pogoare la om; lupta desnădăjduită a spiritului rău, ca să nu-i scape prada din mână — sufletul omului — luptă dusă direct de el, cum și prin sateliții săi: Irod, fariseii, apoi persecuțiile sângeroase, provocate de ura Iudeilor și a păgânilor, timp de aproape trei sute de ani; libertatea creștinismului prin omul lui Dumnezeu Sf. Constantin cel Mare. A arătat apoi datoria ce au credincioșii de a-și ține cu tărie credința — odorul scump și sfânt — cu atât mai mult, cu cât azi nu mai sunt persecuții pentru credința lor. Cercul și-a ajuns pe deplin scopul, enoriașii rămânând satisfăcuți și edificați sufletește.

4) *In parohia Bujoru* cercul s'a ținut în ziua de 8 Octombrie. Serviciul divin s'a oficiat de 4 preoți și 6 cântăreți. Răspunsurile Sf. Liturghii s'au dat de corul școlii. Predica s'a ținut de Pr. Florea Petrescu din parohia Pietroșani, ex-

plîcând destul de bine și pe înțelesul poporului Evanghelia Duminicii. S'a oficiat și un parastas pentru eroi. A asistat lume foarte multă. Preoții fiind toți aglomerati de cununii prin parohiile lor, cum e mai ales acum toamna și parohia Bujoru, fiind așezată la extremitatea cercului, s'a renunțat la ședința publică, întrucât preoții nu ar mai fi avut vreme să-și satisfacă enoriașii lor.

5) *In parohia Pietroșani.* — Răspunsurile Sf. Liturghii s'au dat de cântăreți, iar Axionul s'a cântat de preoți înaintea icoanei Maicii Domnului. Predica s'a ținut de Pr. Dumitru Erbașu, explicându-se destul de frumos și convingător Evanghelia duminicii, cu aplicațiuni la viața creștinului. S'a oficiat și un parastas pentru eroii satului.

E de observat că serviciile divine, oficiate în sobor, impresionează adânc pe credincioși și le reînviază sentimentul de respect față de Casa Domnului și servitorii ei, preoții; iar predica și conferința publică contribuie foarte mult la edificarea lor sufletească.

Canonicitatea asociațiilor religioase din eparhii.

Circulara Nr. 14.939/1933.

Sfântul Sinod în ședința dela 9 Decembrie a. c., a hotărît să nu se admită înființarea de *asociații religioase* în cuprinsul eparhiilor, fie că este „Oastea Domnului“, fie altele, până ce nu se vor cunoaște statutele.

În consecință Ne veți raporta ce asociații religioase au început să se întemeieze în protopopiatul P. C. Voastre, în ce parohii au început să lucreze, care este legătura preotului local cu asemenea asociații și care sunt statutele după care lucrează.

Cu acest prilej veți avertiza Preoțimea să fie veghetoare asupra respectării hotărîrii Sf. Sinod, invitându-i pe acei ce au asociații religioase în parohie, să Ne trimită de urgență statutele, cunoscând că începând de acum înainte, nicio asociație religioasă nu poate să lucreze, până ce nu se cunosc și se aprobă statutele de Chiriarchie.

Cu arhieresti binecuvântări,

Arhiepiscop și Mitropolit

† Titus Târgovișteanu

Cons. Referent
Pr. M. Bulacu

FILANTROPICE CREȘTINE

Mila creștină de sărbători.

La biserica „Sf. Gheorghe-Grivița“ cartierul C. F. R. Steaua din Capitală s'a desfășurat o activitate demnă de toată lauda pe terenul asistenței sociale.

Încă din vara trecută un comitet de doamne

s'a străduit să realizeze opera de ajutorare a săracilor din parohie prin organizarea unui bazar, conținând obiecte casnice, lucrute de d-șoarele din enorie, din vânzarea căror s'a realizat o sumă cu care s'au cumpărat două vagoane de lemne tăiate ce s'au distribuit la săraci în cantități ce asigurau căldura pentru cel puțin două săptămâni.

Din lemnele rămase se distribuie și astăzi săracilor care încă vin și cer ajutor.

Din fondul milelor (bani colectați în cursul anului în caseta săracilor în biserică) și din sumele acordate de Banca populară „Grivița Nouă“ și cooperativa de consum „Galileea“, s'au distribuit alimente la 70 de familii nevoiașe. Cantitatea de alimente (de strictă necesitate: săpun, untdelemn, zahăr, făină, etc.), au fost de 4-5 kgr. de familie.

Primăria sectorul IV Verde, a mai ajutat prin bonuri de lemne a câte 200-300 kgr. și 60 lei numerar de fiecare bon pe 140 de familii sărace.

Demn de subliniat este gestul negustorilor brutari și măcelari din parohie, care au contribuit, primii cu pâine, ceilalți cu carne, împărțindu-se săracilor câteva sute de pâini și mai bine de 100 kgr. carne.

Distribuirea alimentelor s'a făcut de fiecare dată într'o atmosferă de adâncă reculegere prin rugăciuni și mulțumiri aduse Celui Atotputernic.

Este o frumoasă constatare făcută că biserică și-a înțeles rostul și menirea ei de mamă ajutoare a celor necăjiți.

Iar ostenitorii vor binecuvânta dela Dumnezeu.

In parohia Sf. Vineri Nouă s'a înființat din anul 1925 un comitet parohial, alcătuit din persoane binevoitoare, cari au înțeles să pună la contribuție munca lor în scopul ajutorării săracilor.

Dela început Comitetul a lucrat sub președinția d-nei Preotese Evdochia Traian Vintilescu și a deșus o dublă activitate.

În primul rând o activitate de pregătire personală sufletească, întrunindu-se săptămânal pentru a asculta predici, a învăța cântări religioase și a confecționa îmbrăcămintea necesară celor lipsiți.

În al doilea rând, o activitate de asistență socială. În acest scop, săracii au fost cercetați la domiciliu pentru a se căpăta convingerea despre starea și lipsurile lor.

Cei dovediți că merită a fi ajutați, au primit la Paște, la Crăciun și chiar în timpul anului, lemne, îmbrăcămintă, alimente și bani.

S'au distribuit ajutoare anuale la peste 200 familii nevoiașe în valoare de lei 200.000.

Intrucât în parohie există maternitatea femeilor sărace „General Adrian“ din calea Griviței, Comitetul a înțeles să vină în ajutorul lăhuzelor. Timp de 8 ani de zile s'a contribuit și se contribuie și acum, cu câte 600 lei lunar, pentru îmbunătățirea hranei.

Celor săraci li se botează copiii dându-li-se câte două rânduri de rufărie pentru noul născut.

Pentru ridicarea stărei lor morale, de mai multe ori în timpul anului, ședințele religioase s'au ținut în chiar localul Maternității.

Comitetul a avut în vedere și copiii de școală.

La școala primară Nr. 28 din calea Griviței 199, a stărui să se înființeze încă din anul 1931, o oră de evanghelizare sub conducerea studenților teologi. În fiecare Duminică, dela 9-10 se explică copiilor evanghelia zilei, făcându-se aplicațiuni practice, după care ei, vin în corpore la biserică.

Tot pentru acești elevi, a înființat o ceainărie, unde doamnele din Comitet servesc gratuit, copiilor săraci, ceaiu în timpul iernei.

Asistența s'a întins și la copiii de liceu. Astfel unul, Marin Tatoș, orfan de părinți, întreținut din clasa I de liceu, a ajuns astăzi elev în anul II la școala Politehnică, iar altul tot orfan, în clasa IV la liceul Marele Voevod Mihai.

Activitatea Comitetului nu s'ar fi putut desfășura și continua fără însuflețirea și îndemnul doamnei președintă și bunăvoință a tuturor doamnelor din comitet. De câteori a fost nevoie să se alcătuiască liste de săraci, să se facă cumpărături, să se împacheteze alimente, să se distribuie lemne și să se confecționeze efecte de îmbrăcămintă, munca a fost îndeplinită fără preget de aceste doamne.

Felul de lucrare și rezultatele obținute, au fost un imbold și pentru alte parohii, care au format comitete asemuitoare.

Paroh Econom Pr. C. Vintilescu

De pe frontul samaritean.

Câmpu Lung Mușcel.

Odinioară — mila creștină — această virtute necunoscută în păgânism, era cea mai frumoasă floare, ce a odrăslit în tânăra biserică creștină la sânul căreia alergau toți nevoiașii, toți sărmanii, văduvele, orfanii, etc., și „căroră li se da fiecăruia după cum avea trebuință“. (Fapt. Ap. IV. 35).

Spitalele, mănăstirile, unde în trecut călătorii aflau adăpost, bolnavii leacuri, cei necăjiți mângâiere, orfanii îngrijire, cei dornici de lumină, creștinească învățătură, etc. Azilurile, orfelinatele, etc., fructe ale carității și pietății creștine, au răsărit în trecut mănăs, dela un capăt la altul al țării noastre.

Pentru a reinvia și a reduce din nou sub strășina bisericii străbune, această mlădiță creștină, I. P. F. Patriarh Dr. Miron Cristea a luat poziția ca să se cultive „Mila creștină“ la fiecare biserică.

Pătrunși de însemnătatea ei, i-am dat toată atențiunea și avem marea mulțumire și însemnă aci diferite fapte depe frontul samaritean.

I. Am plătit chiria la două femei nevoiașe ce erau amenințate să fie aruncate în stradă de proprietari.

II. Am ajutat cu 1 kgr. lapte dulce zilnic pe orfana tuberculoasă Elena Pioruş şi bătrâna Mândica Luţianu, dându-le şi alte daruri, alimente, lemne, etc.

III. O mână de miloşi creştini: D-na Polixenia Dejeanu şi d-şoara Margareta Rigani, profesoare; d-nii Ion Chelcea, avocat, I. Răşcanu, director de bancă şi Ion Zărnescu, librar, au colectat şi apoi distribuit împreună cu d-nele Elena Maior Bageru, Sofia Protopop N. Proca şi Florica Maior Popescu, Duminică 15 Octomvrie 1933, la biserica noastră alimente, îmbrăcăminte lemne, etc.

S'au ajutat atunci 85 săraci cu daruri în valoare de circa 4.500-5.000 lei.

IV. Suferinţa deslănţuită de iarna aceasta grea şi timpurie, ca şi reuşita colectei anterioare ne-a inspirat ideea unei ajutorări în mare.

În acest scop, în ziua de Vineri 15 Decemvrie 1933, a avut loc la sediul parohiei, adunarea doamnelor fruntaşe din parohie, când s'a alcătuit şi un comitet pentru a duce la bun sfârşit gândul nostru, iar parohia a lansat către enoriaşi şi alţi evlavioşi creştini din oraş un apel la caritatea creştină.

Chiar de atunci, grupul de doamne: Elena Ionel Predoiu, Elena Maior V. Bageru, Sofia Protopop N. Proca, au activat zi de zi în direcţia aceasta, alături de d-l Colonel Fl. Niculescu şi parohul nostru N. Proca.

Avem deosebita satisfacţie să constatăm că apelul nostru, a avut ecoul dorit şi peste 100 persoane, au răspuns cu mare grabă şi cu multă dărnicie.

De aceea, Duminică 31 Decemvrie 1933, curtea bisericii noastre era arhiplină de lume nevoiaşe, căreia comitetul de doamne pomenit mai sus, împreună cu d-na Dida Al. Popescu-Nămăeşti şi d-nii colonel Fl. Niculescu, Gh. Vlăşceanu, Nicolae Bălănescu, Niţă Cristescu, Ion Răcăşanu, Costică Nae şi Ion P. Şerb, epitropi şi consilieri, au putut să distribue din belşug darurile colectate şi anume: 100 kgr. zahăr, 40 kgr. orez o jumătate kgr. ciai, 350 kgr. malai, 300 kgr. cartofi, 235 pâini, 3 kgr. măsline, 27 buc. săpun, 25 kgr. brânză, 10 kgr. carne, salam, prune, fasole, nuci, zarzavat, fructe, chibrituri, lumânări etc., cum şi haine, încălţăminte, lingerie bună şi uzată, căciuli, bonete, şepci, etc.

Cu suma donată în numerar, s'a procurat 7 m. lemne de foc, ce s'au distribuit ulterior.

Din darurile colectate şi cari umpleau la un moment dat biuroul parohial, în valoare de circa 18-20.000 lei, s'a distribuit de comitet şi la domiciliu, alinându-se în cea zi suferinţa la peste 235 familii nevoiaşe.

Ba încă zahăr, brânză, chifteluţe prăjite şi 40 pâini, rămase, s'au distribuit în ziua de Anul Nou, de către d-nele Elena Ionel Predoiu şi Sofia Protopop N. Proca, deţinătorilor din penitenciar.

Cu aceasta s'a continuat tradiţia inaugurată

de parohul nostru aci în oraş de acum 12 ani, ca măcar de Sf. Sărbători să fie mângâiaţi şi aceştia.

N'am putea încheia această dare de seamă fără să exprimăm cele mai călduroase mulţumiri tuturor donatorilor cari, cu o dărnicie impresionabilă, au făcut să se aline suferinţa atâtor nevoiaşi şi să le dorim ca Bunul Dumnezeu să le răsplătească fapta lor cea frumoasă, dăruindu-le din darurile Sale cele bogate.

Subliniem deasemenea concursul neprecupeţit al d-nei Elena Ionel Predoiu, soţia consilierului nostru parohial, care a sacrificat zile întregi, în scopul de mai sus, pe lângă darurile numeroase cu care ne-a ajutat.

(Buletinul Parohiei „Popa Savu“
Câmpulung-Muscel, Ianuarie 1934)

ADMINISTRATIVE BISERICEŞTI

*Sanctităţi Sale Patriarhul Miron Cristea
Bucureşti*

Cu ocazia sfinţirii bisericii Sfinţii Arhangheli din cartierul Şerbăneşti-Bacău; slujitorii altarului, consiliul comunal, şi enoriaşii bisericii Vă aduc pios omagiu de credinţă, rugându-vă a primi respectuoase urări de îndelungată păstorie a devotatului şi credinciosului nostru popor, spre binele şi propăşirea Sf. noastre biserici şi a scumpei noastre ţări.

Protoereul jud. Bacău. Econ. *Theodor Zolta*.
Primarul municipiului Bacău *Mihai Văgăunescu*.

PAROHII VACANTE.

Preoţi.

Protoieria Circ. I din Capitală. — Se publică concurs în termen de 30 zile, cu începere dela data publicării, pentru ocuparea postului de preot ajutorător dela parohia Sf. Gheorghe-Capra, devenit vacant pe ziua de 1 Decemvrie 1933, prin transferarea şi avansarea titularului Preotul Eraclie Nicolaide ca paroh al parohiei Sf. Treime Crucea-de-Piatră din Capitală.

Parohia are peste 700 capi de familie, cu peste 3.500 suflete.

Biserica este în bună stare; casă parohială nu are pentru preotul ajutorător.

Venitul epitrahilului se ridică aproximativ la 800 lei lunar; iar salariul conform gradului de studii şi legii.

Cererile însoţite de toate actele cerute de regulament, se vor adresa Protoieriei; cele venite pe altă cale şi în afară de termen, nu vor fi luate în seamă.

Preoții cari cer transferarea, vor arăta precis, în memoriile lor, următoarele:

1. Ce momente de lucrare pastorală, culturală, misionară și gospodărească au realizat în parohia de unde cer transferarea.

2. Ce anume fapte de milă creștină au săvârșit, precizarea datei și valorii lor.

3. Ce sume au consemnat și unde, pentru sporirea fondului milei creștine din parohie, cu arătarea numărului recepiselor respective de depunere.

4. De când predă învățământul religios în școala primară și ce rezultate a obținut.

5. În ce măsură au îndeplinit ordinele chiriarhale de a îndruma pe elevi să meargă în zilele de Duminici și sărbători la biserică și de a-i învăța cântările bisericești.

6. Cum au executat diferitele ordine și dispozițiuni ale autorităților bisericești privitoare la administrațiunea și gestiunea parohială.

7. Numărul sectanților și concubinilor din parohie și cum au activat pentru combaterea lor. Rezultatele obținute.

8. Data hirotoniei și pe numele cărei parohii.

9. Dacă a mai obținut alte transferări, când și unde?

10. Ce pedepse i s'a aplicat și pentru ce? Ce distincțiuni și recompense.

11. Dacă și în ce măsură a stăruit pentru introducerea, în biserică, a lumânărilor de ceară curată dela turnătoria rituală a Sf. Arhiepiscopii.

Candidații nehirotونيți, pe lângă celelalte acte știute, vor mai anexa și următoarele:

1. O declarație prin care se obligă a preda învățământul religios în școala primară locală, în mod gratuit.

2. Certificat pentru binecuvântarea căsătoriei dela Chiriarhul respectiv.

Protopop, Icon. Tr. Vintilescu

București. Postul de preot paroh, dela parohia suburbană Dudești, devenind vacant pe data de 4 Ianuarie, prin încetarea din viață a titularului Pr. Const. Preoteșcu, se publică concurs în termen de 30 zile.

Parohia are o populație de circa 375 familii, cu 1790 suflete.

Nu are casă parohială. Posedă 8 ha. jum. sesie și 8 și jum. ha plus de sesie.

Venitul epitrahilului, se cifrează la circa 6000 lei anual.

Preoții, cari cer transferarea, vor arăta precis în memoriile lor:

1. Ce momente de lucrare pastorală, culturală, misionară și gospodărească, au realizat în parohia de unde cer transferarea sau înaintarea?

2. Ce anume fapte de milă creștină au săvârșit; precizarea datei și valorii lor.

3. Ce sume au consemnat și unde, pentru sporirea fondului milei creștine din parohie, cu arătarea Nr. recepiselor de depunere.

4. De când predă învățământul religios în școala primară și ce rezultate a obținut?

5. În ce măsură a îndeplinit ordinele chiriarhale de a îndruma pe elevi să meargă la biserică și de a-i învăța cântarea bisericească?

6. Cum a executat diferite ordine și dispozițiuni ale autorităților bisericești, privitoare la administrația și gestiunea parohială.

7. Numărul sectanților și concubinilor din parohie și cum a activat pentru combaterea lor? Rezultatele obținute.

8. Dacă și în ce măsură a stăruit pentru introducerea în biserică a lumânărilor de ceară curată din turnătoria rituală a Sf. Arhiepiscopii.

Candidații nehirotونيți, pe lângă actele cerute de regulament, vor mai anexa actul de binecuvântare arhierescă a căsătoriei.

Cererile însoțite de toate actele legale, — cele fără acte în regulă, nu se vor lua în seamă — se vor înainta în termen cancelariei Protoieriei, Bis. Manu-Cavafu; cunoscând că cele intrate pe altă cale, nu se vor lua în considerație.

Protopop, G. A. Stănciulescu

Dâmbovița, parohia Cojasca. Se publică concurs, cu termen de 30 zile dela apariția în „Apostolul“, pentru ocuparea postului de preot paroh dela parohia Cojasca, devenit vacant prin decesul preotului C. Popescu.

Parohia Cojasca are o populație de 698 familii cu 2995 suflete într'un singur sat cu o singură biserică în stare bună, încăpătoare, cu hramul Sf. Nicolae.

Sesia parohială este de 8 ha jumătate.

Venitul epitrahilului poate ajunge la 8.000 lei anual.

Candidații trebuie să fie licențiați în Teologie, posedând toate actele cerute de regulament și înaltele dispoziții chiriarhale.

Concurenții preoți, pe lângă titlurile ce posedă vor prezenta memorii în care să precizeze condițiile publicate la primul concurs din acest număr.

Cererile timbrate, însoțite de toate actele se vor adresa numai Protopopiei. Cele sosite pe altă cale nu vor fi luate în seamă.

Protopop, H. Oprescu
Protoieria Circ. III Dâmbovița

Muscel, parohia Vierosu. — Intrucât la primul concurs, publicat în curierul „Apostolul“, anul X, Nr. 24 din 15 Decembrie 1933, pentru ocuparea postului de preot paroh al parohiei Vierosu, acest protopopiat, nu s'a prezentat nici un candidat cu licența în Teologie sau absolvent al unei Academii teologice, se publică din nou concurs cu termen de 30 zile pentru ocuparea a-celerași parohii.

Situațiunea parohiei și condițiunile de candidare se pot vedea în publicațiunea primului concurs.

Cererile însoțite de actele legale se vor înainta în termen la Protopopia circ. II. jud. Muscel.

Protopop, Pr. Gh. Stroian

Muscel. Parohia Cotești. — Intrucât la primul concurs, publicat în *curierul „Apostolul“*, anul X, cu Nr. 23 din 1 Decembrie 1933, pentru ocuparea postului de preot paroh al parohiei Cotești, acest protopopiat, nu s'a prezentat niciun candidat cu licența în Teologie, s'au absolvent al unei Academii teologice, se publică din nou concurs cu termen de 30 zile, pentru ocuparea aceleiași parohii.

Situațiunea parohiei și condițiunile de candidare se pot vedea în publicațiunea primului concurs.

Protopop, Pr. Gh. Stroian

Telorman, parohia Peretu II. — Se publică concurs cu termen de 30 zile, dela apariția prezentei în „Apostolul“, pentru ocuparea parohiei Peretu II, vacantată pe ziua de 1 Ianuarie, prin punerea în retragere din oficiu, spre a-și regula drepturile la pensie a Pr. Barbu Dimăncescu.

Parohia are o populație de 850 familii cu 3.800 suflete. Are biserică, deși veche, în stare bună. Casă parohială nu are. Posedă 8 ha. jumătate, sesie parohială. Venitul epitrahilului se ridică la circa 10.000 lei anual.

Pe lângă îndatoririle rituale și canonice, preotul va fi obligat a preda, în mod gratuit religia în școala primară din parohie.

Candidații preoți, cari cer transferarea vor arăta precis, în memoriile ce vor prezenta dacă îndeplinesc condițiunile publicate la primul concurs din acest număr.

Doritorii de a ocupa acest post, vor înainta cererile însoțite de actele cerute de regulament, of. protopopesc, în termenul de mai sus. Cele sosite după termen și pe altă cale nu se vor lua în seamă.

Protopop, N. Marinescu

Teleorman, parohia Secara. — Publică al II-lea concurs cu termen de 30 de zile pentru ocuparea postului de paroh al vacantei parohii „Secara“, vacantă prin transferarea preotului I. Gănescu la parohia Caravaneți.

Situația parohiei și condițiunile de ocupare se vor vedea în „Apostolul“ Nr. 23 din 1 Decembrie 1933, când s'a făcut I-a publicație de scoatere la concurs.

Candidații vor trimite cererile lor însoțite de actele reglementare la cancelaria Protopopiei.

Protopop Iconom Metodie Popescu
Protopopiatul I Teleorman. Circ. T.-Măgurele.

Teleorman, parohia Purcăreni. — Se publică pentru a doua oară concurs, pe termen legal de 30 zile, pentru ocuparea parohiei vacante Purcăreni din acest Protopopiat, devenită vacantă pe data de 1 Noemvrie 1933, prin transferarea titularului Pr. Mih. Stănescu, la parohia Cuv. Paraschiva din T.-Măgurele.

Condițiunile se vor vedea în „Apostolul“ Nr. 23 din 1 Decembrie a. c., în care s'a publicat primul concurs.

Protoiereu, Iconom Constantinescu

Vlașca parohia Stănești II. — În conformitate cu ordinul Sf. Arhiepiscopiei Nr. 14.073 a. c., se publică concurs cu termen legal de 30 zile, pentru ocuparea postului de preot paroh al parohiei Stănești II, de curând înființată.

Situația parohiei: Parohia are o populație de 500 familii cu 1500 suflete.

Are biserica în bună stare de servire și are și casă parohială, neterminată însă.

Venituri: Noul preot nu va primi salariu decât atunci când Onor. Ministerul Instrucțiunii și Cultelor, va trece parohia în buget. Se va bucura însă de 8.000 lei din epitrahil și renta sesiei parohiale.

Obligațiuni: Pe lângă îndatoririle rituale și canonice, preotul va fi obligat a preda religia în școala primară din localitate.

Condițiunile de candidare sunt publicate la primul concurs din acest număr.

Protoiereu, Pr. Al. Constantinescu

Cântăreți.

Protoieria Circ. I din Capitală. Biserica Amza.

Se publică concurs în termen scurt de 15 zile, pentru ocuparea postului de cântăreț dela biserica Amza devenit vacant pe ziua de 1 Noemvrie 1933, prin demisia titularului I. Dorobanțu.

Cererile se vor adresa Protoierei Circ. I; iar ziua și ora concursului se va fixa ulterior.

Concursul se va ține la biserica Amza.

Ilfov. Parohia Pietroasa. — Se publică concurs în termen de 30 zile, pentru ocuparea postului vacant de cântăreț, la parohia Piteasca, prin încorporarea cânt. Gh. Purcărea pe data de 1 Noemvrie cor.

Concurenții trebuie să fie absolvenți ai unei școli de cântăreți și să fi făcut serviciul militar.

Ilfov. Parohia Sărindaru de Jos. — Se publică concurs cu termen de 30 zile pentru ocuparea postului de cântăreț, vacant la parohia Sărindaru-de-Sus pe data de 1 Decembrie 1933 prin demisia cânt. Dumitru Enescu. Doritorii, cari trebuiesc să fie absolvenți ai unei școli de cântăreți și să fi satisfăcut legea recrutării, vor înainta cererile cu acte acestui protopopiat.

Dâmbovița. Parohia suburbană Pucioasa. — Se publică concurs în termen legal de 15 zile pentru ocuparea postului II de cântăreț dela parohia sub urbană Pucioasa, devenit vacant prin neprezentarea la post a fostului cântăreț practicant Ion I. Alecu. Doritorii vor fi numai cu școală, iar actele le vor înainta acestui protopopiat însoțite de actele necesare, în termenul mai sus arătat.

Teleorman. Parohia Zlotești. — Declarându-se vacant postul de cântăreț II, dela parohia Zlotești, acest protopopiat, pe data de 1 Noemvrie a. c., prin plecarea în armată a fostului cântăreț Georgescu Terente, se publică concurs cu termen de o lună, pentru ocuparea acestui post.

Candidații absolvenți ai unei școale de cântăreți și cu serviciul militar satisfăcut, vor înainta cererile însoțite de actele necesare, la cancelaria protopopiei.

Vlașca. Parohia Talpa Trivalea. — Se publică concurs, cu termen legal de 15 zile, pentru ocuparea postului II de cântăreț dela parohia Talpa Trivalea, devenit vacant prin îndepărtarea din serviciu a titularului de până aci, Tudor M. Blându.

Cererile însoțite de actele regulamentare se vor înainta oficiului protopopesc în termenul mai sus arătat.

Candidații vor fi absolvenți ai unei școale de cântăreți și cu stagiul militar satisfăcut.

Vlașca. Giurgiu. — Se publică concurs cu termen legal de 15 zile pentru ocuparea postului II de cântăreț, dela parohia Sf. Nicolae-Giurgiu, post devenit vacant în urma punerii în disponibilitate a fostului titular Tudor Neagu, pe data de 15 Decemvrie a. c.

Doritorii de a ocupa acest post vor fi cântăreți cu școală și cu serviciul militar satisfăcut.

Domniile lor vor înainta actele oficiului protopopesc, în termenul mai sus arătat.

MIȘCAREA IN CLER.

Preoți.

Pr. V. A. Mănescu a fost numit prin avansare din postul de Pr. ajutor dela filiala Poenari-Apostoli, la parohia Crivina, jud. Ilfov, cu data de 1 Ianuarie 1934. T. Nr. 13.288 din 1933.

Pr. N. St. Aludrescu, dela biserica Sf. Voevozi-Urlați, a fost pedepsit cu dojana arhierescă. T. Nr. 13.906 din 1933.

Pr. Iulian Popescu dela parohia Brânceni-Teleorman, a fost pedepsit cu reținerea salariului pe 5 zile din luna Februarie a. c. T. N. 84/934.

Pr. A. N. Voicu dela parohia Tăriceni, a fost suspendat din oficiu cu reținerea salariului dela 15 Ianuarie 1934 până când se va conforma ordinelor primite. T. Nr. 14.972 din 1933.

Pr. D. Turcu dela parohia Buda-Ilfov, a fost pedepsit de Consistoriul Spiritual Mitropolitan prin sentința Nr. 7/22. III. 1933, cu oprirea de serviciu împreună cu salariul pe 4 luni. T. Nr. 14.727 din 1933.

Pr. Ioan Oprețescu, parohul parohiei Găuriciu, Teleorman, a părăsit postul pe data de 10 Noemvrie 1933, plecând în altă eparhie. T. Nr. 14.921 din 1933.

Cântăreți.

Postul II de cântăreț dela parohia Slotcești-Teleorman, se declară vacant pe 1 Noemvrie a. c., întrucât titularul Georgescu Terente, a plecat spre a-și face stagiul militar. T. Nr. 14.160 din 1933.

În postul II de cântăreț dela parohia Flămânda-Vlașca, s'a numit provizoriu și fără plată tânărul Ioan Tăbăran, cu data de 15 Decemvrie 1933. T. Nr. 14.276 din 1933.

Ministerul Instrucțiunii și Cultelor prin adresa Nr. 185.331 din 1933, a recunoscut pe d. Ioan V. Popescu, în postul de cântăreț dela parohia Letca-Nouă (Vlașca), cu data de 1 Decemvrie 1933. T. 14.182.

Cânt. Ioan Bănescu a fost numit la biserica Ieni din Capitală, cu titlul provizoriu, pe data de 1 Noemvrie a. c., în locul titularului Ilie D. Trifu, demisionat. T. Nr. 14.244 din 1933.

G. Purcărea, cântăreț la parohia Piteasca-IIfov a fost încorporat pe ziua de 1 Noemvrie 933, postul rămâne vacant. T. Nr. 14.214 din 1933.

Cânt. fără școală Tudor Neagu dela biserica Sf. Nicolae-Giurgiu, se lasă în disponibilitate pe data de 15 Decemvrie 1933 și postul se declară vacant. T. Nr. 14.145 din 1933.

Cânt. N. Pandelescu dela parohia Produlești-Dâmbovița, a demisionat pe ziua de 3 Ianuarie 1933. T. Nr. 457 din 1934.

Cântărețul Sterian Constantiniu a fost numit cântăreț provizoriu la biserica Buna-Vestire din Ploești, cu data de 15. XI. 1933. T. Nr. 13.360 din 1933.

D-l N. Gulan a fost numit cântăreț cu titlu onorific, cu data de 1 Ianuarie 1934, în postul II de cântăreț dela parohia Oltenița rurală. T. Nr. 14.723 din 1933.

Ministerul Instrucțiunii și Cultelor prin adresa Nr. 196.580 din 1933, a recunoscut în postul de cântăreț provizoriu dela biserica filială Târgul din orașul Târgoviște, pe d-l G. Georgescu cu începere dela 1 Decemvrie 1933. T. Nr. 14.606 din 1933.

Cântărețul G. Vasilescu dela parohia Oltenița rurală, i s'a aprobat un concediu de boală de 4 luni, începând dela 15 Decemvrie a. c., în timpul concediului fiind suplinit de cântărețul practicant Petre I. Cioboată. T. Nr. 14.721 din 1933.

Cânt. T. Onișoară dela parohia Păcioiu-Muscel se consideră demisionat, pe data de 1 Ianuarie 1934 și postul se declară vacant pe aceeași dată. T. Nr. 14.708 din 1933.

Onor Minister al Instrucțiunii și Cultelor cu adresa Nr. 197.328 pe 16.831 din 1933 a recunoscut în postul de cântăreț provizoriu la parohia Crețești-Ilfov, pe d-l Marin C. Gheorghe, cu începere dela 1 Decemvrie 1933.

În postul I de cântăreț dela parohia Progresohat-Ilfov, s'a numit cu data de 1 Ianuarie 1934, în mod onorific, tânărul Mihail N. Constantin. T. Nr. 14.896 din 1933.

Cânt. Dumitru Enescu a demisionat din postul de cântăreț dela parohia Sărindaru-de-Sus-Ilfov, pe data de 1 Decembrie 1933. T. Nr. 15.031 din 1933.

Cântărețul M. Ionescu, a fost pedepsit cu suspendarea din oficiu și beneficiu, cu reținerea salariului, începând dela 15 Ianuarie 1934. T. Nr. 15.056 din 1933.

Cânt. Ilie Coadă, a fost numit cântăreț la parohia Frăsinet-Vlașca, pe data de 1 Ianuarie 1934. T. Nr. 15.053 din 1933.

Cântărețul Ilie G. Popescu, a fost numit onorific, cu începere dela 1 Ianuarie 1934, cântăreț I la parohia Ciolanu-Vlașca. T. Nr. 15.045.

Cântărețul I. G. Popescu, a fost numit onorific pe data de 1 Ianuarie, a. c. la parohia Valea-lui-Soare. T. Nr. 14.895 din 1933.

Cântărețul I. Pagu, dela parohia Manea Brutaru, a fost pedepsit cu reținerea salariului pe 5 zile din luna Februarie. T. Nr. 44 din 1934.

Cântărețul Const. Lascăr, a fost transferat dela parohia Moara Săracă-Ilfov, la parohia Sf. Ecaterina din Capitală, pe data de 1 Decembrie 1933. T. Nr. 214 din 1934.

Cântărețul Grigore Manciu dela biserica Popa-Tatu, a fost pedepsit cu reținerea salariului, pe 5 zile din luna Februarie a. c. T. Nr. 41 din 1934.

Cântărețul M. Ionescu, dela parohia Crevedia-Mare-Vlașca, a fost suspendat din serviciu, cu reținerea salariului cu începere dela 15 Ianuarie 1934. T. Nr. 15.056 din 1933.

Cânt. C. I. Nițulescu a fost transferat dela parohia Voinești, la parohia Izvoarele-Dâmbovița, pe data de 1 Ianuarie 1934. T. Nr. 587 din 1934.

D-l N. M. Ghinea a fost numit pe data de 1 Ianuarie 1934 în postul de cântăreț provizoriu la biserica filială Bradu Boteanu. T. Nr. 508 din 1934.

Cântăreții N. N. Moșteanu dela parohia Catalele, I. C. Biolan dela parohia Cobia și G. Dumitrescu dela parohia Speriețeni-Dâmbovița, au părăsit serviciul, pentru a-și satisface stagiul militar. T. Nr. 246 pe 1 Noembrie 1933.

ECONOMICE FINANCIARE.

LICITAȚIE PUBLICĂ

Pentru vânzarea a șase parcele de teren, proprietăți ale Bisericii Sf. Elefterie din Capitală, în strada Sf. Elefterie Nr. 11, 13, 14 și 16.

Potrivit aprobării Sf. Mitropolii, cu ord. Nr. 7.736 din 1933, comunicată de Protoieria Capitalei, Circ. II, cu Nr. 1.654 din 1933, în baza hotărârilor anterioare din partea Consiliului și Adunării parohiale locale, — asupra vânzării prin licitație a câtorva parcele de teren ale bisericii, Consiliul parohial hotărăște licitație publică în concordanță cu Regulamentul pentru înstrăinarea bunurilor bisericesti pentru *ziua de Joi 15 Februarie a. c., ora 4 d. a. în cancelaria parohială.*

Licitația va fi verbală și pentru fiecare lot în parte. Adjudecatarul va fi obligat, ca zece zile după adjudecarea definitivă, care i se va comunica, să depună restul sumei ce datorează pentru locul cumpărat. În caz că adjudecatarul nu va depune suma, el va pierde dreptul de cumpărare și lotul va fi din nou pus la licitație.

Prețul d licitație pentru fiecare loc în parte va începe dela 1.200 lei în sus, afară de parcelele A (Sf. Elefterie, colț cu Dr. Obedenaru) și F. Sf. Elefterie 14-16), care vor începe dela suma de lei 1.400. Pentru parcelele cari au și imobile, întrucât la licitația făcută pentru vânzarea materialului acestor imobile — nu s'a prezentat nimeni, consiliul hotărăște ca adjudecarea pentru aceste parcele cuprinde în sine și imobilul situat pe ele.

Licitația se va ține în concordanță cu regulamentul bunurilor și imobilelor bisericesti.

Vânzarea este socotită valabilă numai după aprobarea Sf. Mitropolii.

Toate taxele inerente vânzării, privesc numai pe cumpărător.

Consiliul parohial

C R O N I C A E X T E R N A

Codicele Sinaiticus la Museul britanic.

Cea mai importantă descoperire a veacului trecut în domeniul biblic a fost codicele numit Sinaiticus. Acest codice a fost găsit de învățatul *Tischendorf* la o mănăstire din muntele Sinai, între anii 1844-1853. Acest învățat făcea pe atunci studii în răsărit, cu cheltuiala curții imperiale rusești. Pe când se afla la o mănăstire pe muntele Sinai în 1844, mare i-a fost mirarea când a găsit într'un coș cu hârtii anulate pentru foc câteva file, care se vedeau a fi foarte vechi. Interesându-se de aproape, a dat de urma unui

voluminos codice, cuprinzând întreaga Sfântă Scriptură, împreună cu alte scrieri din Părinții apostolici.

Acest codice datează din secolul al IV-lea.

Alături de codicele păstrat în biblioteca Vaticanului din Roma, codicele Sinaiticus formează cel mai vechi și mai însemnat document al Sfinței Scripturi.

Codicele Sinaiticus a fost dăruit de *Tischendorf* împăratului Rusiei, ca semn de recunoștință, fiind păstrat în biblioteca imperială din Petersburg.

Venirea bolșevicilor la putere a produs multă

îngrijorare cu privire la comorile importante creștine aflate în Rusia. Fiind atâtea atei, lumea se temea că s'ar putea distruge acest codice, după cum s'a întâmplat cu multe alte comori istorice.

Tezaurul nostru evacuat la Moscova este o dovadă de felul cum s'au purtat bolșevicii față de comorile istorice și artistice.

Museul britanic din Londra a cumpărat dela guvernul sovietic acest codice pentru suma de 100.000 Lire (55 milioane lei). Iată după un ziar englez (The Manchester Guardian Weekly, 29 Dec. 1933) peripețiile acestei cumpărări și transportări la Londra a vestitului codice.

Un mare librar din Londra, vizitând Rusia acum 2 ani, a văzut celebrul codice în biblioteca din Leningrad. De atunci și-a pus în gând să facă tot posibilul ca să-l cumpere pentru museul britanic, pentru ca să-l pună astfel la adăpost de orice pericol de distrugere. Primul preț cerut de Soviete a fost 500.000 lire (circa 275 milioane lei!)

După multe tratative, Sovietele având nevoie de bani, acest codice a fost cumpărat cu prețul arătat.

Miercuri, după Crăciun, codicele a fost adus la Londra și luat în primire la Museul britanic de *Kenyon*, vestitul savant în studiile biblice și de către directorul secțiunii manuscriselor. După ce a fost examinat, ca să nu lipsească nimic din codice a fost așezat în muzeu și s'a permis publicului să fie văzut.

Este interesant de știut cum s'a strâns suma jumătate din preț a fost plătit de guvernul britanic, iar jumătate s'a strâns prin subscripție publică. O doamnă din Scoția a trimis 100 lei, zicând că astfel plătește o literă din Codice. Bisericele din Anglia au făcut deasemeni subscripții, iar vizitatorii cari îl văd la muzeul britanic subscriu alte sume.

Iată ce admirabilă întrecere pentru dobândirea unui codice biblic atât de valoros. Poporul englez a dat astfel încă odată dovadă de tradiționala lui pietate față de Scriptură și admirabil spirit de solidaritate pentru un act mare.

Ca ortodocși, nu ne putem ascunde o reflecție ce ne strânge sufletul, când ne gândim că acest codice a fost o comoară a unei biserici ortodoxe. Dela coșul pentru foc, acest codice a fost scăpat de germanul Tischendorf, ca astăzi să fie atât de prețuit în mâinile Englezilor. Ar fi timpul ca bisericile ortodoxe să știe prețului mai bine comorile trecutului cari au mai rămas.

Preotul H. Roventza.
Profesor universitar.

Biserica Bulgară.

Proiect de statut pentru organiz. Exarhatului Bulgar,

Biserica bulgară de 10 ani încoace este preocupată cu redarea unui statut de conducere a Exarhatului, care să corespundă vremii și împrejurărilor de astăzi. Ziarele și revistele bisericesti din Bulgaria anunță că în urma acestor

îndelungi frământări lucrările s'au terminat. Proiectul a fost prezentat de d. Mușanoff, prim-ministru și ministru al cultelor și al afacerilor străine spre a fi legiferat în cea dintâi sesiune parlamentară, după ce va fi trecut prin consiliul de miniștri. Atât statul civil cât și Sf. Sinod sunt adânc preocupați cu lichidarea acestei chestiuni care a produs atâta discuție și sgomot în opinia publică.

Nu este timpul să stăruim asupra întregului conținut al statutului. Totuși menționăm că după acest statut soborul național bisericesc al Bis. Bulgare se va ține din 4 în 4 ani, și se va compune din:

1. Toți arhieriei (14 la număr);
- 2) Ministrul cultelor;
- 3) Câte doi mireni și un preot sau diacon din fiecare eparhie;
- 4) Un reprezentant al mânăstirilor stavropighiale;
- 5) șase persoane desemnate de Sf. Sinod și care sunt cunoscătoare în toate ramurile vieții bisericești. In total 64 de membri.

Din acest proiect al statului sunt omiși din sobor cei 14 reprezentanți ai bulgarilor din peste hotare. După art. 274 din noul statut al Exarhatului în timp de un an dela data publicării statutului în Monitorul Oficial, toate forurile, organele și instituțiile Bisericii trebuie să fie refăcute și întocmite conform prescripțiilor lui. Tot în timp de un an trebuie să fie aleși și cei patru mitropoliți ai Mitropoliilor nou înființate, adică a Loreteciului, a Chiustendilului, al Burgazului și al Radopilor.

II. Intr'o ultimă convorbire a P. S. S. Mitr. Neofit al Vidinului, președinte al Sf. Sinod al Bis. Bulgare cu d. Mușanof, primul ministru, ministru de externe și al cultelor, acesta din urmă și-a exprimat dorința de a fi trecute în noul buget fondurile necesare pentru ocuparea cu preoți titulari a 50 de parohii din cele 300, care sunt vacante, printrucă astfel să se întâmpine acțiunea de propagandă a celorlalte confesiuni.

P. Staneff,
Student Teolog.

Biserica Ortodoxă Română din America. —

În ziua de 22 Fevruarie 1918, preoțimea adunată în orașul Joungstown Ohio din Statele-Unite, hotărăște convocarea unui Congres al tuturor Bisericilor ortodoxe românești din America.

La apelul preoțimei, împuternicirii și trimișii poporului se adună la Congresul convocat pe zilele de 9 și 10 Martie 1918.

După un scurt sfat se hotărăște ruperea legăturilor politice cu guvernele din Austria și Ungaria și a celor bisericești cu Mitropolia Sibiului. În fața Sfântului Altar se depune jurământul de credință Țării Românești, se iscălește Hrisovul prin care întreg Clerul, poporul și toate bisericile din America se supun guvernului român și Sfintei Mitropolii a Ungro-Vlahiei din București. La orele 5 p. m., în ziua de 9 Martie,

clopotele tuturor bisericilor române ortodoxe, vestesc prin sunetele lor marele praznic — unirea — cu Țara Mamă, cerând guvernului și Președintelui Statelor-Unite — Woodrow Wilson — nu numai eliberarea României din cătușele Germane-Austro-Ungare și restatornicirea vechilor ei hotare, ci și eliberarea noastră a celor peste patru milioane suflete de sub stăpânirea vitregă.

Săvârșirea marelui act de unire cu România și pecetluirea lui prin jurământul preoților și a delegaților mireni cari reprezentau poporul, aproape 250.000 de credincioși ai acestor biserici. Nu mai puțin de 274 telegrame de felicitare și aderare au sosit la biroul Congresului din toate părțile Statelor-Unite. La 25 Aprilie 1929 reprezentanții Bisericii Ortodoxe Române din Statele-Unite și Canada întruniți în al doilea Congres Bisericesc la Detroit Michigan, aleg Comisia Interimară a Episcopiei Ortodoxe, careia i se încredințează conducerea administrativă a parohiilor și redactarea Legii și a Statutului ce avea să fie aprobat în viitorul Congres.

În temeiul acestei hotărâri, I. P. S. S. Patriarhul Miron Cristea în calitate de Arhiepiscop și Mitropolit a Sf. Mitropolii a Ungro-Vlahiei, unde aparțineau toate bisericile ortodoxe române din America, aprobând lucrările Congresului dela Detroit, Michigan, dă împuternicire Comisiei Interimare de a convoca pe ziua de 30 Octombrie 1932 al treilea Congres Bisericesc, în orașul Cleveland, Ohio.

Discutată fiind starea de drept a Episcopiei, se aprobă Legea și Statutul, astfel toate Bisericile ortodoxe române de pe teritoriul Statelor-Unite și Canada, ca parte constitutivă a Bisericii Ort. românești autocefale, se consolidează ca episcopie autonomă misionară, păstrând unitate spirituală și canonică cu Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române autocefale și legătura organică cu Patriarhia Ortodoxă română din Patria Mamă.

Pr. Aurel Reu,
Preot misionar.

Presa religioasă pentru copii în streinătate

Distinsul scriitor creștin și pedagog al lumii protestante, Alexandre Westphal, acordă o importanță comunicare în ziarul săptămânal „Evangile et Liberté“, referitor la importanța presei religioase pentru copii, precizând cu începearea unui ziar religios special pentru copii la Lausanne.

Este vorba de „Notre Journal“ ilustrat pentru tinerime, condus de pastorul protestant Vincent de la Lausanne.

Primele preocupări ale guvernului Cehoslovac, pentru a asigura învierea morală a poporului, a fost de a creia o presă bună pentru copii. De-

asemenea a organizat la Praga o expoziție internațională de jurnale pentru copii. Cu acest prilej s'a putut constata, că uniunea republicii sovietice, avea peste patruzeci de ziare redactate special pentru copii. Prin această presă, bolșevismul rusesc a putut să înfiripeze ateismul în sufletul tineretului.

Revista religioasă franceză pentru copii ce apare la Lausanne, este socotită de protestanții francezi, ca cel mai ales mijloc de propagandă evanghelică pentru cei 50.000 de copii, ce urmează cursurile școlii duminicale ca și pentru copiii, cari din diferite motive nu pot urma regulat învățământul religios.

Pentru un locaș de rugăciune românesc în preajma Sfântului Mormânt.

La noi, Români, a fost o tradițiune sfântă ca faptele cele mari și însemnate să le eternizăm prin prinoase de mulțumire și recunoștință către Dumnezeu. Intotdeauna astfel de întâmplări însemnate au fost eternizate prin ridicarea de biserici și mănăstiri mari și monumentale, pe care Domnii Țării și poporul le înălțau întru slava lui Dumnezeu, drept mulțumire pentru binefacerile sale.

O scurtă dorință a drept credincioșilor era de a se ridica și la Mormântul Mântuitorului nostru un locaș de rugăciune românesc pentru numeroșii închinători, ce de sfintele sărbători, se întruneau acolo.

Actul de constituire al Comitetului de inițiativă particulară pentru ridicarea bisericii românești dela Ierusalim, a fost conceput de însăși — răposata întu fericire — regina Elisabeta a României în anul 1914, și are următorul conținut: „Cu voia lui Dumnezeu, fiind a se împlini în curând 50 de ani de Domnie a Regelui Carol I, dorința Mea se unește cu aceea a poporului Meu iubit, ca, prin înălțarea unui locaș de rugăciune în însăși Cetatea Ierusalimului, să aducem prinosul nostru de recunoștință către Atotputernicul. Într'acest templu, ridicat în preajma chiar a Mormântului Mântuitorului nostru, poporul credincios va putea slăvi pe Dumnezeu în limba românească și potrivit cu datina străbună. Pentru înfăptuirea sfântului locaș și a adăpostului pentru închinători, va fi primit atât obolul celui sărman cât și talantul celui avut, dând fiecare dovadă de iubirea creștinească a neamului românesc“. (ss) *Elisabeta*.

Pentru ca țara românească să aibe pe viitor la Ierusalim, o biserică și un cămin românesc pentru închinătorii ei, *Patriarhia românească* a luat asupra ei această inițiativă — frumoasă, dar grea, — lansând apeluri către credincioși și întocmind planurile pentru construcția acestor sfinte locașuri.

Preot G. D. Cruceanu,

C A R T I

Din problemele educației românești
cu aplicări la învățământul profesional

de G. G. ANTONESCU prof. Universitar,

D-l G. G. Antonescu profesor de pedagogie la universitatea din București a ținut o serie de prelegeri, concentrate astăzi în volum, despre „Problemele actuale ale școlii românești cu aplicări la învățământul profesional“.

Și cu autoritatea d-sale de îndrumător al școlii naționale, preocupat veșnic de progresul ei și de lacunele care încearcă să-i subrezească temelia, a lămurit pe deplin toate nedumeririle și a spulberat toate tendințele șovăelnice care împiedică educația tineretului din școlile cu caracter utilitarist.

Generațiile de școlari trebuie să-și apropie cele mai valoroase produse ale spiritului uman, în genere și național în special, luate din toate domeniile de activitate ale culturii. Iar alături de această cultură generală informativă, elevul trebuie stimulat astfel, ca spiritul lui să-și dea toată măsura activității sale individualiste și să-și actualizeze întregul potențial sufletesc.

Ființa noastră nu are numai inteligență și muschi; mai presus de acestea stă valoarea ei morală, care este cea mai înaltă manifestare umană.

Prin urmare concepția cea mai cuprinzătoare a școlii active, este o școală activă integrală aceea care cere dascălului să provoace pe elevi la activitate productivă prin toate laturile ființei sale intelectuale, manuale, morale și sociale.

Și ca să atingă acest țel, trebuie să țină seamă de aptitudinile lui individuale pe care le poate cunoaște prin observație directă, experiment și introspecție, adică observarea de sine.

În acest capitol d. prof. Antonescu amintește de fișa individuală, de teste, de anchete, și de psihoanaliză, care fac posibilă o cultură formativă, adică face posibilă influența educativă asupra elevului, îl feresc de a apuca pe drumuri greșite în viață, și îl ajută la formarea personalității lui.

Cum ne ajută cunoașterea de sine la formarea personalității? Iată o problemă de cea mai mare importanță în educație. Căci pedagogia în general, n'are un scop mai sublim decât să creeze oameni adevărați, întregi, cu alte cuvinte personalități distinse care să se încadreze în chip armonios în mediul lor social.

Urmărind acest scop final, educatorul trebuie să țină seamă în primul rând de *elementul moral*. Educația morală trebuie să fie deci prima preocupare a profesorului și pentru aceasta trebuie revizuite toate metodele întrebuițate în școala românească până acum.

Înlănțuirea care trebuie să existe între cultura generală formativă și cultura profesională stabilește o armonie desăvârșită între toate facultățile omenești cărora le stimulează și le dezvoltă întregul lor potențial, pentru ca ființa umană să atingă perfecțiunea.

George Taslaoanu.

P. P. Negulescu. Profesor universitar. *Reforma învățământului*, 1912, București. Editura Casa Școalelor.

Cu prilejul sărbătoririi distinsului profesor universitar P. P. Negulescu, dela Facultatea de Filosofie din București, pentru patruzeci de ani de profesor și șasezeci de ani de viață, socotim o datorie, de a aminti de operele de educație, ale meritosului filosof și pedagog.

Pedagogia noastră creștină, nu se poate dispensa de lucrările de pedagogie generală ale filosofiei românești, mai ales, când acestea au o legătură mai vie, cu realitatea vieții sufletești a poporului românesc. În genul acesta găsim, vrednică de amintit, lucrarea ilustrului sărbătorit: *Reforma învățământului din 1912*.

Lăsăm să vorbească cetitorilor noștri, câteva fragmente mai alese din această lucrare:

„Existența și viitorul popoarelor atârnă unori mai mult chiar decât puterea lor militară, de energia conștiinței lor naționale. Cu armele, un popor poate să se ridice repede, în împrejurări prielnice, pe culmile istoriei. Pe acele culmi însă, pe care le înconjoară mai totdeauna norii invidiei și fulgerele urei, fericitul popor care s'a învrednicit să le atingă nu se poate menține de cât prin tăria cu care conștiința națională, rezistă la asalturile elementelor dizolvante din lăuntru sau din afară. Conștiința națională, însă e sinteza, supremă a ideilor, sentimentelor și intereselor ce sunt comune tuturor celor ce alcătuiesc un popor. Iar puterea ei atârnă de limpezimea cu care acele idei, sentimente și interese sunt recunoscute ca comune și de adâncimea credinței în îndreptățirea lor teoretică și practică....

Învățământul trebuie să aibă nu numai un rol cultural, dar să fie și o bază sănătoasă pentru educația națională unitară. Nu folosește la nimic de a încărca, pe deoparte mintea elevilor cu un noian de cunoștințe și a lăsa la o parte cu totul educația lui, pregătirea lui de a intra bine înarmat în viață...

Scopul învățământului, spune d. prof. Negulescu, nu poate să fie numai transmiterea cunoștințelor; ținta lui superioară trebuie să fie, *dezvoltarea puterilor firești ale tuturor puterilor creatoare, nu numai de idei, ci și de fapte ale tinerelor generații. Această țintă superioară, când este în adevăr atinsă, asigură și adaptarea individului cu condițiunile vieții, garantându-i buna stare și punând astfel temeliile propășirii fiecărui popor în parte și asigură în același timp și continuitatea culturii omenești în general prin transmisiunea regulată a cunoștințelor“.*

În bună parte, această sarcină, spune d. prof. Negulescu, de răspândirea culturii în masele

populare, revine în prima linie, Universităților, care numai trebuie să se izoleze de vieța zilnică a națiunii și după cum îi pregătesc cadrele, prin cultura superioară pe care o dau tinerelor generații, tot așa trebuie să intervină necontenit, în desfășurarea ei, c'a s'o lumineze cu competența lor științifică și s'o îndrepteze, cu obiectivitatea lor dezinteresată, pe căile cele mai bune...”

„La începutul fiecărui an școlar, senatul fiecărei universități se va aduna și va hotărî chestiunile asupra cărora ar fi mai urgent sau mai oportun să se lumineze opinia publică din regiunile respective. Asupra acestor chestiuni, profesorii, agregatii și docenții desemnați de consiliile facultăților, după natura materiilor, vor face cicluri de conferințe cu caracter popular, atât în orașele de reședință ale universităților, cât și în centrele mai importante din regiunile respective“...

Alexandrina Al. Gheorghiu, maestră la școala profesională gr. II Nr. 1 „Al. F. Robescu”. *Țesutul covoarelor*. Manual pentru școlarele: profesionale: normale de menaj și de meserii 1932. (Prețul lei 100) (Conform cu programa analitică). București.

Această lucrare interesează în deosebi bunele noastre românce, care apreciază nu numai lucrul național, dar și lucrul făcut în propriul lor cămin.

Doamnele Preotese, cari pot da îndrumări casnice gospodinelor dela sate, folosind această lucrare în 100 de pagini, vor putea fi inițiate din lectura acestui manual, cu tot ce trebuie să se știe despre tehnica țesutului de covoare. Desezurile însoțind textul, lămuresc în chip admirabil cele mai subtile particularități ale țesătoriei covoarelor.

În această lucrare se vorbește despre aparate și accesoriile lor, unelte, material, țesătura însăși, modelele scoartelor și covoarelor, etc. Lucrarea cuprinde și douăzeci de planșe în culori, cu chipuri de covoare naționale din cele mai alese.

Maria Montessori. *Copilul fința divină dar neînțeleasă*. Pentru părinți și conducători, Traducere și prelucrare de *Ilie Sulea Film*. Asistent la Universitatea din București. Cartea Românească. București 1933.

Numele distinsei pedagoge italiene ca și al metodei ce-i poartă supranumele Montessori, este cunoscut tuturor celor ce au avut cele mai mici preocupări în domeniul pedagogiei. Renumitele școale Montessori, funcționează în toate continentele din lume, dela Stockholm din nordul Europei, până în Sidney în Australia și dela New-York până la Tokio.

Sub titlul menționat, d-l asistent S. Firu, sunt publicate câteva conferințe ținute de d. Montessori, pe care traducătorul le-a prelucrat și coordonat împreună cu autoarea, după manuscrisul italian. Tema autoarei este în special, întărirea

și răspândirea mișcării pentru apărarea copilului.

În acest scop d-na Montessori, ne oferă admirabile pagini de psihologia copilului, evidențiind și latura religioasă a sufletului copilului. În copil este o putere misterioasă, divină, care îl împinge irezistibil la activitatea prin care se creează, după un plan pe care Dumnezeu l-a pus în el și pe care omul nu-l poate să-l înlocuiască cu un plan al său.

Iată de ce recomandăm această recentă publicație de psihologie infantilă, necesară fraților Preoți, pedagogi creștini în învățământul primar și alte școale.

R E V I S T E

Revista Fundațiilor Regale

(An I Nr. 1 Ian. 1934).

Anul nou ne aduce o revistă nouă: *Revista Fundațiilor regale* (An. I, Nr. 1, Ianuarie 1934). Fundațiile regale, sub directa călăuzire a M. S. Regelui Carol al II-lea, au o menire foarte importantă pentru cultura și conducerea maselor poporului român. De aceea, apariția acestei reviste nu poate fi privită decât cu multă simpatie de biserică, în nădejdea că poporul va avea o lectură instructivă și serioasă, care să contribuie tot odată la solida îndrumare sufletească a celor ce se vor împărtăși din lectura ei. Este prea mare năvală de tipărituri otrăvitoare și prea puțin suflu duhovnicesc, în majoritatea tipăriturilor care circulă în masele adânci, la 95 nu se simte nevoia de a reveni la un fâgaș mai serios, creind instructivul și arta librară, cu educațiune spirituală. Iată ceea ce așteptăm și urăm noiei reviste să realizeze pentru binele poporului român.

Începutul e o cheazășie. *M. S. Regele* însuși pune în fruntea primului număr o „*Inchinare*” marelui său părinte și rege, *Ferdinand I. N'am cumoscut un portret mai concis, mia conturat și mai inedit al marelui Rege, care a fost un mare om de cultură: „Atât era de mare setea de cultură a acestui suflet ales, încât trimis la Tübingen, să învețe dreptul, a urmat în același timp, cursurile de limba ebraică dela Facultatea de Teologie”*. (pag. 3).

N'am găsit o lecție mai înaltă pentru studenții teologi cât și pentru preoți, venită dela realizatorul României de azi.

Portretul marelui Rege dispărut este completat de un alt articol interesant al revistei: *Insemnări pe-o criptă regească*, de *N. M. Condiescu*. Cine dorește să cunoască mai de aproape figura ctitorului României mari, care este tot odată și ctitorul Fundațiilor regale pentru cultura poporului român, va găsi în acest articol însemnări noi, care conturează finețea, bunătatea, cultura vastă, modestia și atâtea alte virtuți ce au caracterizat pe Ferdinand I.

E vrednic de amintit articolul de fond al Părintelui *Gala Galaction: O lecție asupra lui John Stuart Mill*, care nu-i altceva, decât o artistică evocare a personalității marelui Titu Maiorescu.

Un isbitor și interesant articol remarc deosebita traducerea după savantul spaniol *Ortega Y, Gasset: „Din răsvrătirea masselor”*. Este cea mai lucidă înfățișare a frământărilor epocii noastre. O recomand stăruitor oricărui cititor, care ar dori să fie orientat în problemele sociale și politice ale veacului nostru. Generația tânără care se arată atât de grăbită spre parvenire și uneori atât de violentă în metodă, ar folosi îndeosebi, ferindu-se a fi un „june suficient” ca cel descris de autorul spaniol.

Nu știu cum a rătăcit și numele lui *T. Argezi* printre ceilalți scriitori ai revistei, cu un articol „*Rugăciune*”. Talentul său e real, sinceritatea vibrantă a inimei sale care în apostasie încă dorește să se ridice la „rugăciune”, este indiscutabilă. Dar sună gol și tânguitor sufletul său. Cum ar putea să zidească pe alții?

O mulțime de alte articole îmbogățesc cuprinsul revistei, din care fiecare cititor poate alege ceea ce îl interesează mai mult: *Amintiri* (de colonel Lăcusteanu); „*Școlile din Blaj*” (de G. Bogdan-Duică); „*Inginerii noștri și opera lor*” (de V. Vălcovici); *Guvernele maghiare și mișcările culturale ale Românilor ardeleni*” (de Z. Păclișanu); *Tardieu și democrația*” (R. Patrușiu); „*Visarion Roman*” (I. Budu) și „*O nouă ediție critică a poeziilor lui Eminescu*” de Ș. Cioculescu.

Urmează după aceea *Cronici și Revista revistelor*. O revistă de 240 pagini, atât de brodată și atât de ieftină (25 lei numărul) nu poate să fie amănunțit recenzată. De altfel nici nu-i nevoie, când poate fi așa de ușor și ieftin în mână oricui s'ar interesa de ea.

Dacă revista își va menține nivelul începutului, și dacă va căuta să devină mult mai omogenă în curentul spiritual și educativ ce voiește să creieze, va bine merita dela poporul român.

H. R

INFORMAȚIUNI

Preoții profesori de religie din Capitală, împreună cu ceilalți Preoți ce sunt preocupați de educația morală în școală, au avut o consfătuire Sâmbătă 10 Februarie a. c. în sala festivă a ziarului „Universul”. Despre însemnatele discuțiuni dela această consfătuire se va vorbi în numărul viitor.

Tedeumul dela Domnița Bălașa. — Ziua de 24 Ianuarie a fost sărbătorită în Capitală cu un fast deosebit.

La ora 11 jumătate a fost la biserică Dom-

nița Bălașa un tedeum la care au participat membrii guvernului, căpii armatei și reprezentanții autorităților.

Slujba religioasă a fost oficiată de I. P. S. S. dr. Miron Cristea, patriarhul României, înconjurat de cler: P. S. Arhieru Platon Ciosu, P. C. arhimandrit Nicodem, diacon Orghidan și preot Gibescu, parohul bisericii Domnița Bălașa.

Răspunsurile religioase au fost date de corul bisericii sub conducerea d-lui prof. Chirescu.

In jurul organizării munci culturale creștine în Capitală. Delegația asociațiilor culturale la Ministrul Instrucțiunii

O delegație a federației asociațiilor culturale din Bucurști s'a prezentat d-lui dr. C. Angelescu, ministrul instrucțiunii, pentru a-i înmâna statutul federației.

După o scurtă expunere asupra scopului celorlalte federații,

D. dr. C. Angelescu adresându-se delegației, a rugat-o să fie interpretul său și să comunice federației asociațiilor culturale din Capitală:

„Socotim că federația asociațiilor culturale va binemerita recunoștința țării și întregului neam românesc, când va putea: să *reînvieze credința strămoșească*, să *contribue cu toate puterile la formarea de caractere*, de care țara noastră are atâta nevoie și să *promoveze pe o cât de întinsă scară cultura în masele poporului*.”

SUMAR:

Cuvântarea I. P. S. Patriarh Miron, privitoare la cercetașii României, ținută la 2 Februarie 1934	Asistent Pr. M. Bulacu C. N. Stănescu
Prin jertfă la biruință.	
Iisus, versuri	
Detractorii de astăzi ai Naționalismului și Creștinismului	Ec. Gh. V. Butnariu Pr. P. Angelescu
Intre Moscova și Constantinopol	
Sosirea M. M. L. L. Regelui Boris III și Reginei Ioana ai Bulgariei la Buc.	Asistent
Un cămin parohial cultural model în Capitală	Consilier C. Goran
Laudă Fecioarei, versuri	
Inaugurarea cantinei „Mila Creștină” a Sfintei Patriarhii	Asistent
Patronul Facultății de Teologie și al Internatului Teologic	***
Serbarea patronilor Seminarului „Central” din București	***

CRONICA INTERNĂ

Culturale: Autorizarea chiriarhală a publicațiilor religioase din eparhie. — Educația religioasă a elevilor din școala secundară. — Soc. studenților dela Academia de muzică religioasă. — O donație a I. P. S. Patriarhului pentru catedra din Cluj. — Primiri în Ortodoxism. — Conferințe.

Misionare creștine: Din activitatea cercurilor pastorale la sate. — Canonicitatea asociațiilor religioase din eparhii

Filantropice creștine: Mila creștină de sărbători. — De pe frontul samaritean

Administrative bisericești: Patrohii vacante. — Mișcarea în cler

CRONICA EXTERNĂ

Comunicări: de Pr. H. Roventă, studentul P. Staneff, Pr. Aurel Reu, Pr. G. D. Cruceanu. Cărți, Reviste, Informațiuni